

Brüksel, 29 Haziran 1981

Sayın Behice Boran,

TİP Merkez Yönetim Kurulu'nun 1/4/1978 tarih ve 49/2 sayılı kararıyla 8 Mart 1978 tarihinden beri Türkiye İşçi Partisi üyesiyim.

Üye olduktan kısa bir süre sonra Merkez Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu ve Merkez Mali Bürosu üyeliklerine getirildim, ayrıca Parti'nin tüm süreli ve süresiz yayınlarının yurt dışı temsilcisi olarak görevlendirildim.

Ayrıca, bizzat sizin ve "genel sekreter"inizin resmi yazılarıyla Türkiye İşçi Partisi'nin yurt dışında ilişkilerini kurmak ve yürütmekle yetkili kıldım.

12 Eylül 1980 faşist askeri darbesinden sonra, 24 Eylül 1980 tarihinde Brüksel'e gelen "genel sekreter"iniz tarafından, yeni koşullarda Avrupa'da "partililiği sürdürülen dört kişi"den biri olarak Parti Belçika Temsilcisi olarak görevlendirildim.

10 Ocak 1981'de Brüksel'e gelişinizden sonra da, yeniden oluşturulduğunu söylediğiniz Türkiye İşçi Partisi Merkez Komitesi üyeliğine alındığımı tarafınızdan bana tebliğ edildi. Bu sıfatımla, yurt dışındaki Merkez Komitesi üyelerinden oluştuğunu söylediğiniz "Dış Büro"nun üyesi olarak 24 Mart 1981 tarihinden 21 Mayıs 1981 tarihine kadar bu "büro"-nun toplantılarına fiilen katıldım.

Bu görev ve yetkilerimin yanı sıra, 15 Haziran 1980 tarihinden beri Demokrasi İçin Birlik Belçika sorumlusu, 14 Şubat 1981'de yapılan 1. Avrupa Genel Kurulu'ndan beri de Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi Başkanı'yım.

Taşıdığım bu sıfatların ötesinde, bir yoldaş, bir insan olarak, 24 Eylül 1980'de Avrupa'ya gelişinden beri "genel sekreter"iniz Nihat Sargın'ı, 10 Ocak 1981 tarihinden beri de bizzat sizi, faşist darbe sonrası koşullarında yurt dışında ağırlamak ve güvenliğinizi sağlamak sorumluluğuyla hareket etmiş bir Türkiyeli devrimciyim.

Son zamanlarda çeşitli yollardan şahsıma ve başkanı bulunduğum Demokrasi İçin Birlik'in diğer yöneticilerine karşı gerek sizin tarafınızdan, gerekse "genel sekreter" Nihat Sargın ve "dış büro sekreteri" Osman Sakalsız tarafından, ve TİP'de veya DİB'te herhangi bir görevi olmadığı halde son anda "mutemed" kabul ettiğiniz bir kişi tarafından yoğun bir karaçalma kampanyası yürütülmektedir.

Bilimsel sosyalist bir hareketin örgütlenme ve siyasal mücadele normlarıyla bağdaşması mümkün olmayan, gerek anti-faşist mücadelemizin, gerekse devrimci hareketimizin birliğe her zamankinden daha fazla muhtaç bulunduğu faşist dikta koşullarında birlik süreçlerine onarılması güç zararlar veren yazılı ve sözlü saldırıların yoğunlaşması üzerine size bu mektubu göndermeyi zorunlu gördüm.

Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi'nin merkez yayın organı olan TEK CEPHE Gazetesi'nin 8. sayısının dağıtımı, sizin adınıza hareket ettiğini bildiren "dış büro sekreteri"nizin ve "mutemed" kişinin müdahaleleriyle engellenmiş ve bu durum 30 Mayıs 1981 günü Federal Almanya'daki çeşitli bölge komitelerinden gelen telefonlarla tarafımızdan öğrenilmiştir.

Sizin adınıza hareket ettiğini bildirenlerden "dış büro sekreteri", iç işlerine fiilen karıştığı DİB Düsseldorf Komitesi adına 31 Mayıs 1981 tarihinde, DİB Duisburg Komitesi adına 3 Haziran 1981 tarihinde DİB Federal Almanya Komitesi Başkanlığı'na yazdırttığı mektuplarda, gazetenin "Tek Cephe anlayışı ve ideolojisi" ile ters düştüğünü ileri sürdürterek, dağıtım ve satışının yapılmaması kararı alındığını yazılı olarak açıklattırıştır.

DİB-AK merkez yayın organının "tek cephe anlayışı"na neden ters düştüğüne dair sizin imzanızı taşıyan bir mektubun da, DİB Düsseldorf Komitesi'nin 3 Haziran 1981 tarihli toplantısında ve daha sonra DİB Duisburg Komitesi'nin 3 Haziran 1981 tarihli toplantısında okunduğu, diğer bölge komitelerine telefon edilerek, mektubun "mutemed" kişi tarafından çoğaltılmakta olduğu ve en kısa zamanda kendilerine iletileceği, bu mektup ellerine geçinceye kadar TEK CEPHE'nin satışının ve dağıtımının durdurulması gerektiğinin bildirildiği öğrenilmiştir.

Şurası son derece ilgi çekicidir ki, söz konusu mektubunuz doğrudan doğruya Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi'ni hedef aldığı ve bu komitenin başkanı ile basın sekreteri sizinle aynı binada yaşadığı halde, kendilerine iletilmeden, Demokrasi İçin Birlik'te herhangi bir temsil yetkisi bulunmayan, 12 Eylül öncesi dönemde kendisine yapılan ısrarlı hatırlatmalara rağmen parti aidatını ödemeyi ve asil üye olmak için gerekli formaliteleri tamamlamayı ısrarla reddeden bir kişiye verilmiş ve onun aracılığıyla Federal Almanya'ya gönderilerek belli komitelerde özel olarak okutturulmuştur.

Bir başka ilgi çekici nokta da, DİB Avrupa Komitesi Sekreteri ve Federerel Almanya Komitesi Başkanı olan arkadaş ile DİB Avrupa Komitesi Saymanı ve Federal Almanya Komitesi Sekreteri olan arkadaş aynı zamanda Düsseldorf Örgütü'nün üyesi oldukları halde, söz konusu mektubun, onlara dahi gösterilmeden, DİB üyeliği yetkili kurul tarafından karara bağlanmamış kişiler önünde okutturulmasıdır.

Bu arada, dağıtımın durdurulmasını garantilemek için, "dış büro sekreteri"nizin ve "mutemed" kişinin bölge komitelerine telefon ederek "DİB Avrupa Komitesi'nin TİP Genel Başkanı'nı aç bıraktığı ve kendisini tecrit ettiği" yalanını yaydıkları tesbit edilmiştir.

Düsseldorf Komitesi toplantısının ve telefonla yayılan iftiraların öğrenilmesi üzerine, DİB Avrupa Komitesi Başkanı tarafından size 1 Haziran 1981 tarihinde bir mektup yazılarak şu açıklama istenmiştir:

"Demokrasi İçin Birlik, sizin de defalarca belirttiğiniz gibi, Tek Cephe anlayışını benimsemiş Türkiyeli anti-faşistlerin bir araya geldiği bağımsız bir örgüttür. Bu örgütün en üst kurulu olan Avrupa Komitesi'ni ve ona bağlı Federal Almanya Komitesi'ni atlayarak daha alt bir komitenin toplantısına yazı gönderilerek okutturulmak istenmesi, TİP'in kitle örgütü çalışması anlayışıyla ve sizlerin de bugüne dek örgütsel çalışmalarda titizlik gösterdiğinizizi bildiğimiz 'yatay ilişkiye girmeme' anlayışıyla ne denli bağdaşır?

"Söz konusu yazınızda, TİP yöneticilerinin Avrupa'da ağırlanmasına ilişkin iddiaların da yer aldığı öğrenilmiştir. Nihat Sargın'ı Eylül 1980 sonundan, Osman Sakalsız'ı Ekim 1980 sonundan, sizi ise Ocak 1981 başından

beri yoldaşça duygularla ağırlayan ve türlü gereksinimizin karşılanabilmesi için örgüt üyelerinin maddi ve manevi olanaklarını sonuna kadar zorlayan DİB-AK'ın bu iddialardan haberdar edilmesinin, örgütsel ilişkilerin de dışında herşeyden önce insanlık kurallarının bir gereği olduğunu takdir edersiniz. Bu bakımdan, söz konusu yazınızın DİB-AK Başkanlığı'na ivedi olarak iletilmesini rica ederim."

DİB-AK Basın Sekreteri de aynı tarihte size yazdığı mektupta şu açıklamaları istemiştir:

"İçinde Tek Cephe ilkelerini benimsemiş Türkiyeli anti-faşistlerin bir araya geldiği bağımsız bir örgüt olan DİB'in merkez yayın organının, hangi yetki ve sıfatla dağıtımının engellenmeye çalışıldığı,

"Türkiye'ye giriş ve dağıtımını faşist askeri cunta tarafından engellenen TEK CEPHE'nin Almanya dağıtımının da bu şekilde yasaklanmaya çalışılmasının, TİP'in anti-faşist mücadele anlayışıyla bağdaşıp bağdaşmadığı hususlarına yazılı olarak ivedilikle açıklama getirmenizi rica ederiz."

Her iki mektuba TİP Genel Başkanı sıfatıyla 3 Haziran 1981 tarihinde verdiğiniz ortak cevap, soruna açıklık getirmek şöyle dursun, gerek anti-faşist mücadele ve gerekse örgütsel çalışma anlayışı bakımından bilimsel sosyalizme ne denli aykırı bir yolun benimsenmiş olduğunu kanıtlayan bir belge niteliğindedir. Cevap şöyle başlamaktadır:

"Tek Cephe adlı derginin 8. sayısındaki bazı yazılar ve arkalarındaki gerçekler hakkında partili arkadaşlarımı uyaran bir yazı yazdığım doğrudur. Bu yazının muhatabı, herhangi bir tüzel kişilik değil, yurt dışında bulunan ve özellikle parti görevi olarak DİB üyesi olan ve bu kimlikleriyle de DİB çalışmalarına büyük özveri ile aktif olarak katılan partili arkadaşlarımdır."

Bu yazının muhatabı herhangi bir tüzel kişilik değilse bile, söz konusu tüzel kişiliği, yani DİB Avrupa Komitesi'ni oluşturan beş kişi de, 12 Eylül öncesinde Merkez Yönetim Kurulu kararıyla üyeliğe kabul edilmiş, parti kartı taşıyan, parti aidatlarını ve Parti'den gelen tüm bağış taleplerini sonuna kadar ödemiş, Parti tarafından kendilerine verilen tüm görevleri eksiksiz yerine getirmiş, hattâ genel merkezin görev veremez duruma düştüğü dönemlerde Partililik bilinci içinde kendiliğinden harekete geçerek gereken çalışmaları yürütmüş, Parti'yi Avrupa'da örgütlemiş, Parti'nin uluslararası ilişkilerini kurmuş, yurt dışına çıkan Parti yöneticilerinin siyasal çalışmalarının yanısıra her türlü özel ve kişisel ihtiyaçlarını da eksiksiz karşılamış kişilerdir.

Beş kişilik kurulun iki üyesi, 12 Eylül öncesi dönemde Merkez Yönetim Kurulu tarafından Merkez Haberalma, Basın ve Propaganda Bürosu ve Merkez Malı Büro üyeleri olarak görevlendirilmişler, 1978 yılından beri tüm Parti süreli ve süresiz yayınlarının Avrupa Temsilciliği görevini de yürütmüşlerdir.

12 Eylül'den sonra ise, beş kişilik kurulun üç üyesi, "genel sekreter" Nihat Sargın tarafından, bulundukları ülkelerin "parti temsilcisi" olarak görevlendirilmişlerdir.

Ama daha da önemli olan bir nokta, beş kişilik kurulun bir üyesinin, ileride üzerinde ayrıntılı olarak duracağım şekilde, Genel Başkan'ın Avrupa'ya gelişinden sonra partinin yeniden oluşturulan Merkez Komitesi'nin üyesi ve yurt dışındaki Merkez Komitesi üyelerinden oluşan "Dış Büro'nun da üyesi olarak görevlendirilmiş bulunmasıdır.

Mektubunuzun yazıldığı 3 Haziran 1981 tarihine kadar, ne bu beş kişinin Parti'den uzaklaştırıldıklarına, ne de kendilerine verilmiş olan görevlerin kaldırıldığına dair herhangi bir bildirimde bulunulmamıştır.

Bu durumda:

Merkez Komitesi üyesi ve Parti'nin ülke temsilcisi durumunda bulunan kişilerin atlanarak "partililere" hitaben yazılan bir mektubun parti üyesi

olup olmadıkları dahi belli olmayan kişiler önünde okutulması, marksist-leninist örgütlenme ilkelerinden, Parti'nin yazılı belgelerinden hangisiyle bağdaşır; ben bunun cevabını bugüne kadar bulamadım.

Mektubunuzda, "Yazı, arkadaşlarıma ulaştırılmak üzere yurt dışında bulunan parti örgütlenmesinin önde gelen sorumlusu D.B. sekreteri arkadaşıma iletilmiştir. Yazı ile ilgili isteklerin kendisine yapılması gerekmektedir," diye devam edilmektedir.

Bu savın da, örgütsel çalışma ciddiyetiyle uzaktan yakından ilgisi yoktur. Şöyle ki:

Eğer bir Merkez Komitesi üyesi, genel başkan ile aynı kentte ve aynı binada bulunuyorsa, genel başkan'ın "partililere" mektubunun o üyeye iletilmesi için bu kadar dolambaçlı yola gerek yoktur. Böyle bir mektubun, "parti üyeliği belli olmayan" bir kişi tarafından bir başka ülkedeki "D.B.Sekreteri"ne iletildikten sonra "partili olup olmadıkları belli olmayan" kişiler önünde okutulduğu da göz önünde tutulursa, bir Merkez Komitesi üyesinin bu mektubun içeriğini öğrenebilmek için konspirasyon kurallarına uyma görüntüsü altında başka bir ülkedeki "D.B. Sekreteri"ne başvurmak zorunda bırakılması, herhalde marksist-leninist örgütlenme tarihinde eşi benzeri kolay bulunmayacak bir gayriciddilik ve bürokratik uygulama şaheseridir.

Cevabınızda daha sonra öz'e gelinerek, "Demokratik örgüt organının dağıtılıp dağıtılmaması sorununun kaynağı, örgütsel bağımsızlığı, onun ayrılmaz bir bileşeni olan politik bağımlılıktan kopartıp, bu bağımsızlığın anti-parti amaçlar için kullanılmak istenmesinde aranmalıdır. Aynı zamanda partili olan Demokratik Örgüt üyelerinin, her zaman ağır basacak partili kimlik ve bilinçleriyle, anti-parti amaçlara hizmet etmeyi reddetmeleri doğaldır," denilmektedir.

Örgütsel bağımsızlığın "anti-parti" amaçlar için kullanılmak istenip istenmediği konusuna daha sonra ayrıntılı olarak değineceğim. Ancak biçim olarak şu noktaya dikkati çekmek isterim:

Bir partinin veya herhangi bir demokratik örgütün örgütsel işleyişi bir takım kimselerin "karakuşi" hükümleriyle değil, o örgütlerin en üst organları olan kongrelerce kabul edilmiş tüzükleriyle belirlenir.

Yukarıda da belirttiğim gibi, demokratik örgütün gerek en üst yönetim organı olan Avrupa Komitesi, gerekse Federal Almanya Komitesi, tamamen "parti kartı taşıyan ve partide önemli sorumluluklar üstlenmiş bulunan" partililerden oluşmaktadır. Demokratik örgütü yönetirken de, "her zaman ağır basan partili kimlik ve bilinçleriyle" hareket etmişlerdir. Demokratik merkezîyetçilik ilkesinin ışığında, kendilerinin "anti-parti" amaçlara hizmet edip etmedikleri kararını verecek olan, "partili olup olmadıkları belli olmayan gruplar" değil, Parti tüzüğünde yetkili kılınmış olan organlardır. Bir partinin içinde tüzükte belirlenmiş usullerin dışında herkes kendi bildiğini yapmaya kalkışırsa, bu örgütün çalışmasının marksist-leninist ilkelerle bağdaştığını söyleyebilmek mümkün olamaz. Sizin, "genel sekreter"inizin ve "dış büro sekreteri"nizin bu tür keyfi tavırlarını onaylamanız, hattâ teşvik etmekte olmanız, ileride ortaya koyacağım ilkesiz çalışma tarzının en son ve vahim örneklerinden biridir.

Demokrasi İçin Birlik açısından soruna bakıldığında durum daha da vahimdir. Sizin de teslim ettiğiniz gibi, 14 Şubat 1981'de 1. Avrupa Genel Kurulu'nda kabul edilen tüzüğüyle Demokrasi İçin Birlik, bağımsız bir örgüttür. Kongresi tarafından seçilmiş organlarıyla yönetilir. Yeni bir kongreyle değiştirilinceye kadar da seçilmiş olan üst organların kararları

alt organları bağlayıcıdır. Alt komitelerin merkez organının kararlarını keyfi şekilde reddetmeleri, hele hele merkez yayın organının dağıtılmasını engellemeleri, DİB Tüzüğü'nün 1. maddesinde yer alan "çalışmalarını demokratik merkezîyetçi ilkeler çerçevesinde yürütür" hükmüyle taban tabana zıttır. Hele demokratik bir örgütün demokratik merkezîyetçi işleyişine bu şekilde darbe vurulması, örgüt içinde disiplinsizliğin, kendi başına buyrukluğun "partili" sayılan bazı üyeler tarafından sahneye konulması ve Parti'nin en üst düzeydeki sorumlusunun da böyle bir tutuma arka çıkması ve hattâ teşvik etmesi, ne TİP'in temel belgelerinde yer alan "demokratik kitle örgütlerinde çalışma" ilkeleriyle, ne de örgütlü anti-faşist mücadelemizin güçlendirilmesi kararlılığıyla bağdaşır.

Cevabınızda ileri sürdüğünüz savlar, hem marksist-leninist örgütlenme, hem de kitle örgütlerinde çalışma anlayışıyla taban tabana zıt, bölücü, "benden sonrası tufan" anlayışından kaynaklanan sorumsuz bir tutumun ifadesidir.

Ve nihayet, söz konusu mektubunuzun sonunda, "Parti'nin en üst düzeydeki üç yetkilisinin bir süre öncesine kadar yoldaşça ağırlandıkları, ihtiyaçlarının karşılandığı doğrudur," denilmekle beraber, hemen ardından, "genel sekreter"inizin, "dış büro sekreteri"nizin ve "mutemed"inizin sözlü olarak yaydıkları karalamaların nereden kaynaklandığını ortaya koyan şu ifade yer almaktadır: "Ancak onun kadar doğru olan bir başka nokta da, politik tavır değişikliğine koşut olarak, yapılan yardımın, giderek ekonomik bir baskı aracı haline dönüştürülmesidir. Her geçen gün bunun belirtileri daha açık olarak ortaya çıkmaktadır."

Bu iddia, daha sonra ayrıntılı olarak ele alacağım "12 Eylül'den önce TİP'e kaydolmuş Demokratik Örgüt Üyeleri"ne hitabeden tarihsiz sarı mektubunuzun 3. sayfasında şöyle formüle edilmektedir: "Almanya'daki arkadaşımıza mali bakımdan da baskı koyarak nihayet yapılan birkaç yüz marklık yardımı da kestiler. Aynı tecrit ve iktisadi baskı taktiği son zamanlarda benim ile G.Sekreter üzerinde de uygulanmaktadır. Burada ayrıntılarına girmeyeceğim, tatsız bir hikayedir."

Herşeyden önce, bir "tatsız hikaye"den bahsedildiği zaman, onun ne olduğunu da açıkça yazabilmek ve altına çekinmeden imza atabilmek lazımdır. Ama mesele kafalarda soru işaretleri yaratarak kişileri yıpratmak olunca, tek tek veya gruplar halinde özel olarak görüşülen DİB üyelerine gözleri yaşlı anlatılan ve sizin örgütteki yerinize saygı duyan her üyenin haklı olarak ilk dinleyişte infial duyabileceği ve bu tepkiyle disiplini hiçe sayabileceği "dedikodu"lar haline dönüştürülmektedir. Bu dedikodular, daha sonra "dış büro sekreteri"niz ve "mutemed"iniz tarafından telefonlarla bire bin katılarak DİB ve TİP dışı çevrelere kadar yayılmıştır.

7 Haziran 1981 günü Frankfurt'taki DİB Federal Almanya Bölge Komiteleri toplantısında, kendileriyle bir gün önce özel olarak konuştuğunuz ve etkilediğiniz üyeler tarafından size atfen şu iddialar nakledilmiştir:

"DİB-AK Başkanı vizesini iletme üzere Bulgaristan'a gittiğinde, Boran'a maddi bakımdan hiçbir endişe duymadan Belçika'ya gelebileceğini söylediği halde, sonradan sözde durulmamış ve Boran ile "genel sekreter" maddi sıkıntı içinde bırakılmıştır.

"DİB-AK, Boran'ın Avrupa'da kalmaya karar vermesinden sonra 1000 DM dayanışma ödeneği çıkartmıştır. Boran başta Mark'ın Belçika Frangı karşılığını bilmediği için bu miktarın yeterli olabileceğini düşünmüş, ancak sonradan ev tutulunca bu miktarın yetmeyeceği anlaşılmıştır.

"Boran 1000 DM'lık aylık ödeneğin yetmeyeceğini hatırlattığında, DİB-AK Başkanı, 'öyleyse sosyal yardım kurumuna başvurun', demiştir. Boran kendisinin parti başkanı olduğunu, böyle bir şeyin yakışık almaya çağını söyleyince de, 'öyleyse genel sekreter başvursun', demiştir. Çaresizlikten Boran bunu kabul etmişse de, 'genel sekreter'in sosyal yardım

kurumuna başvurması DİB-AK Başkanı tarafından engellenmiştir.

"Boran'ın ve 'genel sekreter'in dış dünya ile ilişkileri kesilmiş, kendilerine ziyaretler kapının zili bozulmak suretiyle engellenmiştir.

"Boran'ın Belçika'da sağlık hizmetleri yerine getirilmemiştir."

Bunlara ek olarak, yine bazı üyeler, size atfen, "üç yıllık kontratla yüksek kiralı bir ev tutturmak suretiyle Boran'ın ve 'genel sekreter'in bağımlı hale getirildiği" iddiasını nakletmişlerdir.

Sayın Boran,

Herşeyden önce bu konuya rakamlarla açıklık getirmeyi, "Parti" görevinden de önce, sizin, "genel sekreter'inizin ve "dış büro sekreteri'nizin Avrupa'da rahat ve huzuru için hiçbir maddi ve manevi özveriden kaçınmayan yoldaşlarıma karşı yerine getirilmesi gereken bir "insanlık görevi" sayıyorum.

Parti'nin "üç yüksek yönetici"sinin maddi yükünü aylarca taşıyan Demokrasi İçin Birlik'in üye sayısı, olanakları ve olanaksızlıkları, en az onun yöneticileri tarafından olduğu kadar sizler tarafından da bilinmektedir. Bu, Tek Cephe anlayışını benimsedikleri için bir araya gelmiş bir avuç militandan oluşan bir örgüttür. Üyelerinin hepsi işçi ya da aıdat ödemekte dahi zorluk çeken öğrencilerdir.

DİB'in en üst kurulunu oluşturan Avrupa Komitesi ise, biri asgari işsizlik ödentisiyle, bir diğeri sürekli hastalığı dolayısıyla asgari hastalık ödentisiyle, üçüncüsü her gün sabahdan akşama kadar fabrikada tramvaylara kapı takarak kazandığı asgari ücretle, dördüncüsü öğrenci olduğu halde ayrıca bir fabrikada tüm gün çalışarak kazandığı asgari ücretle, beşincisi ise iki yıldır kendisini tamamen örgüt çalışmalarına verdiği için vergi borçlarını dahi ödeyemediği dükkanının sağladığı sınırlı olanaklarla geçimlerini sürdürmeye çalışan, üstelik bu olanaksızlıklara rağmen örgüte hiçbir maddi katkıdan kaçınmayan kişilerdir.

Sizi ve "genel sekreter'inizi doğrudan ağırlayan DİB Belçika Komitesi'nin üç üyesinden biri esasen Avrupa Komitesi'nde sorumluluk taşımaktadır, birisi sizler gibi siyasal mülteci adayı statüsünde sabit geliri olmayan bir öğrencidir, üçüncüsü de bütün gün çalıştığı işten kazandığı ücretin büyük kısmını özveriyle örgüte ve sizin şahıslarınıza harcamış olan bir emekçidir.

12 Eylül 1980 darbesi olduğunda DİB Avrupa Komitesi'nin kasasında mevcut para sadece 352 DM idi.

12 Eylül'den bu yana sizin ve "genel sekreter'inizin ihtiyaçları için nakit olarak yapılan harcama 9.648 DM'tır. Buna karşılık, hareketin mücadelesini yayın planında tek başına yürüten TEK CEPHE'nin 7 sayısı için yapılan tüm harcama 6.718 DM'tır. DİB'in yazışma, telefon ve bildiri harcamaları (ki bunun da büyük kısmı sizlerle ilgili olarak yapılmıştır) 2.000 DM, TİP ve DİSK'le Dayanışma Gecesi için yapılan hatıra eşyası yatırımı ise 6.540 DM'tır. Yani toplam olarak 24. 906 DM harcama yapılmıştır. (TİP ve DİSK'le Dayanışma Gecesi'nin hesabı ayrı tutulmuş olup, gecenin organizasyonu için yapılan 10.000 DM civarındaki harcama kendi geliriyle karşılanmıştır).

24.906 DM'lık harcama nasıl karşılanmıştır?

12 Eylül öncesinden kalan 352 DM'a ek olarak:

Bağış gelirlerinden 3.662 DM, yayın ve hatıra eşyası satışı gelirlerinden 7.824 DM sağlanmıştır.

Giderlerin 13.068 DM'lık kısmı ise DİB-AK Sekreteri (10.000 DM) ve DİB-AK Başkanı'nın (3.068 DM) kişisel borca girmeleriyle sağlanan paralarla karşılanmıştır. Aynı şekilde DİB-AK Örgütlenme Sekreteri de, DİB-AK muhasebesine yansımamış harcamalardan dolayı 1.000 DM civarında kişisel borca girmiştir. Bu borçların hiçbirisi bugüne değin ödenememiştir.

Şu anda DİB-AK'ın kasasında, TEK CEPHE'nin çıkacak sayısının baskı parasını ödeyecek nakit yoktur. Dağıtımını engellemeye çalıştığınız 8. sayının satış gelirleri tahsil edilerek karşılanacaktır. (Hemen belirtiyim ki, tüm engellemelerinize rağmen, 8. sayı, Türkiye anti-faşist hareketinin etkin mücadele organlarından biri olarak Partililer, yurt-severler, demokratlar tarafından okunmaktadır.)

Bugün DİB-AK, size daha yüksek bir dayanışma ödeneği verebilecek kadar gelir sağlayamamışsa, bunun sorumlusu, örgütün sayısal bakımdan en büyük kesimini oluşturan Federal Almanya Komitesi içine nifak sokarak, komite saymanını üzerine düşen görevleri yerine getirmesini engelleyen "Dış Büro Sekreteri" nizdir. Üst kademe paylarını ve örgütün yayın ve hatıra eşyası gelirlerini zamanında toplayarak DİB-AK Saymanlığı'na yansıtmayan bu kişinin, son bölge komiteleri toplantısında "Dış Büro Sekreteri" nizin kışkırtmasıyla kalkıp, DİB-AK üyelerine, "başkana düşük ödenek çıkartarak ekonomik baskı uygulamışsınız" gibisinden suçlamalar yöneltmeye kalkışabilmesi, tek kelimeyle onu buna kışkırtanlar açısından utanç vericidir.

"Hikaye"nin size ilişkin yanlarına gelince:

DİB-AK Başkanı, vize uygulamasına başlamış olan Belçika'ya gelmeniz için şahsi dostluk ilişkilerini zorlayarak Avrupa Parlamentosu'ndan davet çıkartmak suretiyle sağladığı vizeyi size ulaştırmak ve Belçika'ya gelişinizi organize etmek üzere Bulgaristan'a gittiğinde, sizin Brüksel'de 14 Şubat'taki TİP ve DİSK'le Dayanışma Gecesi'ne kadar kalmanız kesin idi. Bu süre içerisinde Belçika'da kalışınızın örgütümüzün olanakları çerçevesinde en iyi şekilde organize edileceği söylenmiştir. Nitekim, sizin de 3 Haziran 1981 tarihli mektubunuzda teslim ettiğiniz gibi, bu konuda elden gelen, daha da uzun süre yapılmıştır. Örgütsel gereklerin dışında, tüm kişisel ihtiyaçlarınız ve istekleriniz size en ufak bir harcama yaptırtmadan karşılanmıştır.

Sizin Belçika'da sürekli kalmaya karar vermeniz, Şubat 1981 sonuna rastlamaktadır. Bu kararı aldığınızda durum Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi'nde görüşülüp, örgütün yukarıda belirtilen maddi olanaksızlığına rağmen, DİB adına size ve "genel sekreter"inize ayda 1.000 DM'lik bir dayanışma ödeneği verilmesi kararlaştırılmıştır. Bu karar size bildirildiğinde, tarafınızdan herhangi bir itiraz gelmemiştir. Bu miktarın neye karşılık olduğunu siz bilmiyor olsanız dahi, TİP ve DİSK'le Dayanışma Gecesi'nin uluslararası nitelikte organize edilmesinden ötürü çeşitli para birimlerinin sürekli tartışıldığı bir ortamda yaşayan "genel sekreter"inizin bunu bilmemesi ve zamanında itiraz etmemesi ilginçtir.

Size tanınan bu dayanışma ödeneğine rağmen, 1 Nisan 1981 tarihinden itibaren oturmaya başladığınız şimdiki dairenizin kira miktarını bile bile, bir takım yan avantajlarından ötürü bu dairenin tutulmasında ısrar eden sizsiniz. Çünkü, DİB'in vereceği aylık 1000 DM'lik dayanışma ödeneğinin dışında, yanınızda, sizin, "genel sekreter"inizin ve "dış büro sekreteri"nizin geçimini aylarca sağlayabilecek olanaklar mevcuttu. Öyle olmasa, "genel sekreter"iniz, üç yıllık bir kira kontratını nasıl imzalayabilirdi? Herhalde kendisine kontratın elinden zorla tutulup imzalatırıldığını kimse iddia edemez.

DİB-AK Başkanı size hiçbir zaman "sosyal yardım kurumu"na başvurmanızı tavsiye etmemiştir. Bu sosyal yardım kurumu sorunu şöyle söz konusu edilmiştir: Belçika'da iltica isteyen Kürt arkadaşların geçimlerini nasıl sağlayabildikleri tarafınızdan sorulmuş, onların iş buluncaya kadar sosyal

yardım kurumundan yardım gördükleri söylenmiştir. Bunun üzerine, ileride eldeki olanaklar bittiğinde bu olanaklardan kendisinin de yararlanıp yararlanamayacağını soran bizzat genel başkan olmuştur. Bunun üzerine DİB-AK Başkanı, taşıdığınız sıfat dolayısıyla bunun doğru olmayacağını size ısrarla anlatmıştır. O takdirde "genel sekreter" in bu yolu denemesi gerektiğini yine tarafınızdan ileri sürülmüş, hattâ iltica talep ettiği Ekim 1980'den beri bu yolu denemediği için kendisine tarafınızdan sert eleştiri yöneltmiştir.

Aslında, "genel sekreter"inizin durumu üzerinde de durmak gerekir. Kendisi Ekim sonunda ikinci kez Belçika'ya gelip iltica talep ettiğinde, maddi olanaklar sorunu sendikacı arkadaşlarla birlikte görüşülmüştür. Yapılan inceleme sonunda, kendisinin esasen bildiği fransızcasını kurslara giderek ilerlettiği takdirde, doktorluk mesleğini Belçika'da da günde birkaç saat üzerinden yürütebileceği, böylece kişisel geçimini sağlayabileceği gibi, hem de bu yoldan Belçika'daki Türkiyeli işçilerle daha yakın bağlar kurabileceği tesbit edilmiştir. Ancak "genel sekreter" sekiz aydır fransızca kurslarına devam etmek yerine bütün gün televizyon seyretmek yada gelene gidene anılarını anlatmakla yetinmeyi tercih etmiştir. Avrupa örgütünün tüm üyeleri ve yöneticileri geceli gündüzlü çalışıp bir yandan kendi geçimlerini sağlamak, bir yandan da örgüte maddi katkıda bulunmak için çarpınırken, kendisini hâlâ "parti profesyoneli" statüsünde sayan "genel sekreter", hazır olanaklara güvenerek, ne kişisel sorunları açısından, ne de örgütsel çalışma açısından hiçbir çaba harcamamıştır.

Boran'ın sağlık hizmetlerinin aksatıldığı iddiasına gelince:

Siz Belçika'ya gelmeden önce Bulgaristan'dan aldığım bilgilerin ışığında, burada birkaç kardiyolog ile temas kurulmuştur. Gayet iyi bildiğiniz gibi, Başkan Allende'nin özel doktoru olup Şili'deki faşist darbeden sonra Belçika'ya yerleşmiş bulunan Şili'li kardiyolog Dr. Gaston Simon, sizin sağlık kontrolunuzu üstlenmiştir. İstedığınız zaman sizi kontrolden geçirmesi sağlanmış, tüm ilaç ve bakım gereksinimleriniz karşılanmıştır. Ayrıca, Avrupa Komitesi'nin bir üyesi ile Belçika Komitesi'nin iki üyesi, sağlık durumunuz ve tedaviniz ile sürekli gece gündüz ilgilenmişlerdir. Son derece pahalı olan film çekim işlemlerinizin DİB-AK tarafından yaptırıldığına, bugün "Dış Büro Sekreteri"nizin kışkırtmalarıyla bize karşı tavır aldırılan DİB Duisburg Komitesi Başkanı tanıktır. Çünkü sizi bu filmleri çekirtmeye kendi arabasıyla götürmüştür...

Dış dünya ile ilişkilerinizin kesilmesi iddiası ise tek kelimeyle şaşırtıcıdır. 28 Mart 1981 tarihine kadar DİB-AK Başkanı'nin evinde konuk olarak kaldığınız sürece, güvenlik ve illegalite kurallarını dahi dikkate almadan, oraya her gelenle tanışmış, görüşmüş durumdasınız.

28 Mart'ta kendi dairenize taşındıktan sonra, birisi parti genel başkanı, diğeri parti "genel sekreter"i olan iki yetişkin kişi olarak nasıl tecrit edilmiş olabileceğinizi anlayamadım. Sizin şahsen her gün saatlerce süren yürüyüşlere çıktığınızı, hattâ Türk mahallelerinde bile dolaştığınızı kaç defa sizden duydum. Size ziyaretler yapıp yapılmaması, kendi dairenizde oturmaya başlamanızdan sonra, bizim bilgimiz dışında olan, üyelerle ve üçüncü şahıslarla sizin aranızda olan bir sorundur. Eğer kapınızın zili bozulmuşsa, fransızca bilen kişiler olarak, bina yöneticisi veya kapıcıyla konuşarak aynı gün veya ertesi gün tamir ettirmeniz mümkünken, hattâ bizden bunu yaptırmamızı istemeniz olanağı varken, bu tür spekülasyonlara girişilmesi, gerçekten inanılmaz bir durumdur.

Bugün Anadolu'nun köylük kesimlerinden kopup gelmiş yüzbinlerce Türkiyeli işçi tek kelime yabancı dil bilmedikleri halde bu ülkelerde yerleşme, yaşama, kendi sorunlarını kendi çözme konusunda başarı gösterirken, Türkiye işçi sınıfına önderlik iddiasında bulunan kişilerin, en basit sorunlarının çözümünde, üstelik yüksek öğrenime ve yabancı dil bilgisine sahip oldukları halde, acz içinde kaldıklarını söyleyebilmeleri ve bu aczin kefaretni kendi yoldaşlarına karaçalarak ödettermeye kalkışmaları gerçekten ibret vericidir, acıdır.

Hele bunun, "partili" saydığınız DİB üyeleriyle özel konuşmalarda gözü yaşlı "hikaye" anlatılarak yapılması, sizin taşıdığınız sıfatla bağdaşmaz. Çünkü siz bir işçi sınıfı partisini şahsınızda temsil etmek durumundasınız. Dünyanın hiçbir yerinde bir "öncü" partinin genel başkanı ve genel sekreteri, "hikaye"de anlatılan durumlara düşmez. Çünkü öncü parti, her hal ve şartta görev başında olan ve mücadele eden bir örgüttür. Eğer genel başkanını, genel sekreterini ve dış büro sekreterini illegalite koşullarında yurt dışına çıkarma kararını vermişse, bunun tüm önlemlerini çok önceden almış olması, onların birkaç "anti-parti" unsurun elinde bu duruma düşmemesini güvence altına almış olması gerekir.

Kaldı ki, "Parti bu güvenceyi sağlayacak olanaklardan yoksundu," demek de mümkün değildir. Çünkü, Avrupa'da sayısı 100'ü bulmayan Parti üyelerinin iki yıl gibi kısa bir süre içinde yurt dışından Parti'ye döviz olarak sağladıkları gelir 60 bin DM'in üzerindedir. Ama "her hal ve şartta görev başında olma"nın olanaklarını garantilemekle yükümlü olanlar, illegalite koşullarında yurt dışına çıkmayı kafalarına koydukları halde, her nedense bu dövizin bir kısmını o zaman kendi yaşam ve mücadelelerini garanti altına almak, hem de Parti'nin yurt dışına kayacak diğer çalışmalarını yürütmek için bir kenarda bloke etmeyi düşünmemişler, hepsini Türkiye'ye transfer ettirmişlerdir. Buna, sık sık istenilen malzemeler için veya yurt dışına gelen Parti yöneticilerinin seyahatleri için yapılan harcamalar dahil değildir; çoğu örgüte yük olmamak için arkadaşlar tarafından şahsen sağlanmıştır.

Bu özveri karşısında "genel sekreter"in sorumsuzluk ve tedbirsizliği o düzeydedir ki, darbeden çok kısa bir süre önce alelacele yurt dışındaki üyelere para toplatılarak ABD'den özel olarak getirtilen 4 bin DM'lık bir komputer bile, 12 Eylül'de kendisi tarafından, Parti üye fişleri ve diğer Parti belgeleriyle birlikte sıkıyönetime kaptırılmıştır.

Aynı kişi ve onun başlıca yardımcısı olan "dış büro sekreteri", illegalite koşullarına ilişkin hiçbir ön tedbir almamışları halde, 12 Eylül Darbesi'nden sonra ellerini kollarını sallayarak yurt dışına çıkmışlar ve yurt dışındaki tüm maddi masraflarını DİB' yüklemişlerdir. "Parti profesyonelliği"ni yurt dışında da sürdürmüşlerdir. Üstelik, misafir kaldıkları yeri temizleyemeyecek, kendi yataklarını toplamayacak, bunları dahi Partililere yaptırtacak kadar...

Buna karşılık "profesyonelliğin" gerektirdiği örgütsel görevleri yerine getirmişler midir? Bu konuda ileride ayrıntılı açıklama yapacağım. Ancak şu kadarını belirteyim ki, mektubunuzda yakındığınız gibi, eğer size başlangıçta, örgütsel ilişkilerin ve görevlerin de ötesinde, en sıcak ve yoldaşça ilgiyi gösteren arkadaşların ilgilerinde daha sonra bir azalma olduysa -ki "tecrit edilme" iddiası büyük ölçüde buradan kaynaklanmaktadır-, bunun nedenlerini üç "üst yönetici" kendilerinde aramalıdır.

Çünkü birkaç aylık pratikte, örgütsel görevlerin değil, kişisel sorunların ve hizmetlerin ağır bastığına sık sık tanık olunmuştur. O kadar ki, sizin ve "genel sekreter"inizin oturacağı ev tutulduktan sonra evin

temizlenmesi ve sağdan soldan parasız olarak toplanan eşyaların eve yerleştirilmesi için arkadaşlarımız normal çalışmalarından ve örgütsel faaliyetlerinden artakalan zamanlarının tamamını vererek büyük bir özveriyle çalışırken, "genel sekreter"iniz, onlara yardımcı olmak veya hiç değilse gönül alıcı birkaç söz söylemek şöyle dursun, geçici olarak kaldığı evde tüm gün televizyon seyrederek vakit geçirmiştir. Genel Başkan'dan ise bu arkadaşların gördükleri karşılık, bir takım kaprislerin maddi imkansızlık nedeniyle tamamen yerine getirilememesinden doğan kırıcı eleştiriler olmuştur.

Kendi üyelerinden veya sempatizanlarından sürekli ilgi ve saygı bekleyenler, "yoldaşça dayanışma" anlamında kendilerine düşen görevleri de yerine getirmek, en azından, kendi özel işlerinin çözümü için didinen yoldaşlarına yardımcı olmak zorundadırlar.

Kişi ne kadar "üst" yönetici olursa olsun, üyeleri ve sempatizanları kişisel hizmetleri için tek taraflı kullanmak hakkına sahip değildir. "Üst" yönetici olmak kişiye bu hakkı vermez. Hele bir işçi sınıfı partisinin yöneticileri sıfatını taşıyorlarsa... Çünkü işçi sınıfı partisi, sömürsüz bir toplum için savaşılmaktadır, onun "üst yöneticileri" ise, insan ilişkilerinde sömürüyü ortadan kaldırmanın ilk örneğini kendi kişisel ilişkilerinde vermek zorundadırlar.

"Tecrit edilme" iddiasının, aynı zamanda, özel olarak şahsen sizin, genel olarak örgütün ve tüm örgüt üyelerinin güvenliği için tavsiye ettiğimiz ve çoğunca tarafınızdan hiç dikkate alınmayan bazı güvenlik önlemlerinden de kaynaklandığı anlaşılıyor:

Taşıdığım "Parti ülke temsilcisi" sıfatıyla, bu önlemleri almakla, sorumluluğumun gereğini yerine getirdim. Bu sıfatı taşıdığım sürece, size veya örgüte zarar getirecek bir "tedbirsizlik"te bulunmadığım için vicdanım rahattır.

"Genel sekreter"inizin 6 Haziran 1981 tarihli mektubuyla Parti'ye ilişkin görevlerimin kaldırıldığı bildirildiğine göre, o tarihten itibaren, gerek sizin, gerekse örgütümüzün ve örgüt üyelerinin güvenliğine ilişkin tüm sorumluluk, güvenlik konusunda ne denli sorumsuz davrandığını Parti üye fişlerini ve Merkez Yönetim Kurulu tutanak bandlarını sıkıyönetime kaptırmakla kanıtlamış bulunan "genel sekreter"inizin ve onun seçtiği "mutemed"lerin sırtındadır.

Söz konusu 6 Haziran 1981 tarihli mektup, içyüzünü yukarıda özetlemeğe çalıştığım "hikaye"lerinizin üyelere tarafınızdan anlatıldığı günün akşamı bana elden iletilmiştir. "Kişiyeye özel" notlu ve N.Sargın imzalı mektupta şöyle denilmektedir:

"Görev ve sorumluluklarınızla ilgili olarak:

"1. Durumunuza uyan 70/2. maddenin uygulanmış olduğuna,

"2. Daha önce tarafınızda bulunan temsil ve ilişki ile ilgili görevlerin bundan böyle başka olanak ve yollarla yürütüleceğine bilginizi rica ederim."

Bahsedilen 70/2. madde, kuşkusuz, Türkiye İşçi Partisi'nin Tüzüğü'ne aittir. Maddeyi okuyalım: "Özür bildirmeksizin ardı ardına 2 toplantıya veya yıl içinde 7 toplantıya gelmeyen üye bağlı olduğu kuruldan istifa etmiş sayılır."

Şu halde, iki toplantıya ardı ardına gelmediğim için bir "kurul"dan istifa etmiş sayılıyorum. Bu kurul hangi kuruldur? Şu "anti-parti" faaliyetimizin içyüzünün tam anlaşılabilmesi için, bu noktanın da açıklığa kavuşturulması gerekiyor.

Aynı gün sizi ziyaret eden DİB üyeleriyle yaptığınız görüşmede şöyle bir ifade kullandığınız bu arkadaşlar tarafından nakledilmiştir: "DİB-AK Başkanı'na, Merkez Komitesi düzeyinde görevler verilmiş, giderek Merkez Komitesi düzeyinde ilişkiler gelişmiştir. Ama arkadaşımız Merkez Komitesi üyesi değildir. Buna rağmen, Merkez Komitesi üyesi gibi müdahalelerde bulunmağa başlamıştır."

Hayır, "merkez Komitesi üyesi gibi müdahalelerde bulunmak," değil, Merkez Komitesi üyesi sıfatıyla söz hakkını kullanmaktır söz konusu olan. Ama ilkesizlik tüm çalışmalara egemen olduğu için, Genel Başkan, beş ay önce Merkez Komitesi üyesi olarak görevlendirildiğini bizzat kendisine tebliğ ettiği ve bu sıfatla birlikte çalışma yaptığı kişinin bu sıfatını yine kendi keyfi kararıyla inkar edebilmektedir.

Kaldı ki, Genel Başkan'ın beyanı ile "genel sekreteri"nin mektubu birbiriyle çelişki halindedir. Çünkü, "genel sekreter"in mektubunda 70/2. maddeye göre istifa etmiş sayıldığım kurul, Türkiye İşçi Partisi Merkez Komitesi'dir; Türkiye İşçi Partisi Merkez Komitesi'nin yurt dışındaki üyelerinden oluşan "Dış Büro"dur.

Türkiye İşçi Partisi'nin son kongresi 1979 yılında yapıldığına ve o kongrede seçilen MYK üyeleri arasında ismim bulunmadığına göre, benim Merkez Komitesi üyelğim nereden kaynaklanıyor?

Size Belçika vizenizi iletme üzere Sofya'ya gittiğimde, misafir edildiğim Parti misafirhanesinde, bir başka yoldaş daha misafir edilmekteydi. Kendisi, sizin "hizip baş"larından biri olarak ilan ettiğiniz bir yoldaştı. Buna rağmen kendisinin kardeş parti tarafından bir "üst yönetici" olarak ağırlandıkta olmasının takdirini size bırakıyorum.

Yaptığımız görüşmede bu yoldaş, MYK çoğunluğunun Türkiye'de "Merkez Komitesi'nin yeniden oluşturulduğu ve yeniden oluşan MK'ne benim de üye olarak alındığımı" yaydıklarını söylemişti.

Belçika'ya gelişinizde size ve "genel sekreter"inize, Türkiye'de böyle söylentilerin arkadaşlarınız tarafından yayıldığını, bunun hem tüzük açısından, hem de güvenlik açısından bana ters göründüğünü belirterek açıklama istedim. Yaptığınız açıklamada, 12 Eylül Darbesi'yle birlikte tüm kurulların lağvedildiğini, ancak MYK'nın önceden size şahsen verdiği yetkiye dayanarak Merkez Komitesi'ne yeniden oluşturduğunuz, benim de bu kurula dahil edildiğimi bildirdiniz. "Genel sekreter"iniz de, daha önce yeniden hazırlanacağını bildirmiş olduğu Tüzük'ün çıkmasıyla birlikte bu "yeniden oluşum"un tüzüksel dayanak kazanacağını belirtti.

Tüzük meselesine daha sonra geleceğim için şimdilik üzerinde durmuyorum.

Ancak, Merkez Komitesi yeniden oluşturulmuşsa ve bu komitenin üç üyesi, Genel Başkan ve "genel sekreter" de dahil aynı yerde bulunuyorsa,

1. Merkez Komitesi'nin alacağı kararlar konusunda en azından onların da görüşlerinin istenmesi,

2. Parti'nin merkez yayın organının, yani Çark Başak'ın içeriği konusunda onlardan da görüş alınması, gerekirdi.

Genel Başkan'ın Brüksel'e geldiği 10 Ocak 1981'den 24 Mart 1981 tarihine kadar Merkez Komitesi üyesi sıfatıyla benden görüş istenmemiştir. Bu arada Merkez Komitesi organı tam beş sayı yayınlanmış, ancak Brüksel'deki üç MK üyesi, bu dergileri, ancak Federal Almanya'da "ikinci baskı"ları yapıldıktan ve dağıtıldıktan sonra görebilmişlerdir.

Bu arada Parti'nin kuruluş yıldönümü dolayısıyla Genel Başkan'ın partililere mesajını içeren bir Çark Başak özel sayısı, Türkiye'deki Merkez Komitesi'nden onay alınmaksızın, Federal Almanya'da basılmış, fakat MK üyesi olarak ne mesajın içeriğinden, ne de Almanya'da özel baskı yapılacağından benim haberim olmuştur.

Keza Parti'nin örgütsel yaşamına ilişkin kararlar da tarafımdan hep sonradan öğrenilmiştir. Bunların içinde, 12 Eylül öncesi MYK'nın bazı üyelerinin Parti'den ihracına dair kararlar da vardır.

Başlangıçta MK üyesi sıfatıyla görevlerimin ne olduğunu sorduğumda, sizin ve "genel sekreter"inizin verdiği cevap, "yurt dışında bulunan Genel Başkan'ın en yakın yardımcısı olmaktır," olmuştur. Bu "en yakın yardımcılığın" pratikte uygulaması ise, kararlarda hiçbir şekilde söz sahibi olmamakla birlikte, Başkan'ın ve "genel sekreter"in her türlü özel işlerine koşturulmak ve başında bulunduğum demokratik örgütün üyelerini de aynı şekilde bu özel işlere koşmak şeklinde yürümüştür.

Daha sonra açıklayacağım örgütsel tikanıklıklar karşısında, bu ilkesiz ve tutarsız gidişe bir son vermek için, Mart ortasında sizden Merkez Komitesi üyesi sıfatıyla gündemli bir toplantı yapmamızı istedim. İlk defadır ki, 24 Mart 1981 günü "Dış Büro" olarak bir toplantı düzenlendi. Bu toplantıda, diğer bölümlerde açıklayacağım eleştirilerimi getirdim. Bir MK üyesi olarak bu eleştirileri getirmek ve çözüm önerilerinde bulunmak en doğal hakkımdı. Ne var ki, bu müdahalem, sizin "hikaye"nizde dile getirilen "başlangıçta G. Başkan, G. Sekreter ve parti yüksek yetkilisine karşı takınılan çok olumlu tavrın sonradan yüzseksen derece tersine çevrilmesi" şeklinde değerlendirilmiştir.

24 Mart'tan itibaren istisnasız her hafta yapılan toplantılarda, tarafımdan getirilen tüm eleştiriler ve öneriler, "zaman kazanma taktiği", uygulanarak hep ertelenmiştir. Artık "zaman kazanma" olanağı kalmayınca, bu kez üç kişilik toplantılarda biçimsel oylamalara başvurularak, tüm eleştiri ve önerilerim 1'e karşı 2 oyla reddedilmeye başlanmıştır.

Parti çalışmalarının aksamaması için, tüm ilkesizlik ve tutarsızlıklara rağmen toplantılara büyük bir titizlikle katıldım, görüş belirtmeye çalıştım.

Toplantılara devamsızlığı yapan ben değilim. Eğer MK yeniden oluşturulmuş ve ona bağlı olarak bir "Dış Büro" kurulmuşsa, bunun açıklandığı 10 Ocak 1981 tarihinden, 24 Mart 1981 tarihine kadar bu büronun toplantılarını organize etmemek suretiyle "genel sekreter" tüzük suçu işlemiştir ve 70/2 maddenin öncelikle kendisine uygulanması gerekir.

Düzenli toplantılar dönemine geçildikten sonra da toplantıları ilk aksatan ben değilim, "genel sekreter"in kendisidir. Genel Başkan seyahate çıktıktan sonra 30 Nisan 1981 günü yapılması gereken toplantıyı, görüşülecek önemli bir şey olmadığı gerekçesiyle yaptırmayan bizzat "genel sekreter"dir.

7 Mayıs günlü olağan toplantıya katılmak üzere toplantı yerine geldim ise "genel sekreter"i bulamadım. İki kat yukarıda oturan MK üyesine haber vermek nezaketini dahi göstermeksizin gezmeye gittiğini sonradan öğrendim. İşine geldiği zaman 70/2 maddeyi uygulayan kişinin, bu maddenin kapsamına giren konularda, hele taşıdığı sıfat göz önünde tutulursa, daha da titiz davranması gerekmez miydi?

Genel Başkan'ın seyahatten dönmesinden sonra 14 ve 16 Mayıs tarihlerinde arka arkaya iki toplantıya daha katıldım. Görüşülen konular, DİB Avrupa Komitesi'nin, DİB-TİP ilişkileriyle ilgili olarak getirdiği eleştiri ve önerilerdi. Her ikisi de benim muhalif oyuma karşılık Genel Başkan ve "genel sekreter"in önceden belirlenmiş gerekçeleriyle topyekun reddedildi.

Başkanı bulunduğum demokratik örgütün yönetiminin tüm eleştiri ve önerilerini elinin tersiyle bir tarafa iten bu önyargılı tavra rağmen, 21 Ma-

yıs tarihli toplantıya da katıldım. Ancak bu toplantıda "genel sekreter" provokatif bir tavırla, bu toplantılarda konuşulan hususların benim tarafımdan DİB-AK'ın diğer üyelerine açıklandığını ileri sürerek, bundan böyle bu toplantılarda her şeyi konuşamayacağını söyledi. Bu, komedinin son perdesiydi. MYK tutanak bandlarını büyük bir sorumsuzlukla sıkıyönetime kaptırmış bir "genel sekreter", sırf DİB-AK'ı ilgilendiren sorunları, hepsi de partili olan yoldaşlarımla konuşmamı mesele yaparak "güven"den bahsedebiliyordu. Amacı ise, artık kendi ilkesiz tutumuna engel olarak gördüğü DİB-AK başkanını belli bir karar mekanizmasından dışlamak ve kendi bildiğince örgütü yönetmekti. Benim açımdan ise, Parti'nin Avrupa örgütünü ve Demokrasi İçin Birlik'i bölme ve likide etme işlevi gören bir mekanizmaya dönüştürülmüş böylesi bir "Kurul"un çalışmalarına daha fazla katılmanın ve bu sorumluluğa ortak olmanın anlamı kalmamıştı. Genel Başkan bu olumsuz gelişimdeki objektif sorumluluğunun artık subjektif sorumluluğa da dönüştüğünü hatırlatarak toplantıyı terkettim.

Sargın'ın mektubu, Avrupa'da likidasyonun Genel Başkan, Sargın ve Sakalsız tarafından "denetimsiz" yürütülmek istenmesinin belgesidir.

"Temsil ve ilişki ile ilgili görevlerin bundan böyle başka olanak ve yollarla yürütülmesi"ne gelince, Parti'nin varlığını, belgelerini savunan, bu uğurda ilkesel mücadele veren kişilerin yerine, Parti'nin likidasyonu operasyonuna hizmet ettirmek için son anda "mutemet" kılınmış kişiler bulmakta güçlük çekmeyeceğiniz muhakkaktır.

Parti MK ve Dış Büro üyesinin ve parti ülke temsilcilerinin dahi haberi olmadan, hele hedef alınan DİB-AK'a dahi tebliğ edilmeden "mutemet kişi" tarafından alelacele Federal Almanya'ya götürülen ve DİB Düsseldorf Komitesi toplantısında Osman Sakalsız tarafından okutturulan sarı mektubunuza gelince...

Bu mektubun içeriğini, "mutemed kişi"den ve Düsseldorf Komitesi üyelerinden tam bir hafta sonra, 6 Haziran 1981 günü, sizi ziyaret eden Münih Komitesi üyeleri aracılığıyla öğrenebildim.

Mektubun yazılışı, çoğaltılışı ve dağıtımına ilişkin usulsüzlük ve ilkesizlikler üzerinde daha önce ayrıntılı durduğum için yeniden bu konuya değinmeyeceğim.

Mektup, özü itibarıyla, Parti'nin likidasyonuna karşı direnen parti ülke temsilcilerine ve Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi'ne karşı üyeleri kışkırtmak ve onların tasfiyesini sağlamak amacıyla kaleme alınmış ibret verici bir belgedir.

Mektuba ilişkin ilgi çekici bir nokta da, yıllardan beri yurt dışında özveriyle, merkezin hiçbir yönlendirmesi olmaksızın Parti mücadelesi yürüten yurt dışındaki Partililerin Genel Başkan tarafından, TEK CEPHE'nin 8. sayısı çıkınca hatırlanması ve ilk kez kendilerine doğrudan bir genelge gönderilmesidir. Sorunları bilmeyen bir kişi, bu mektubun girişini okuduğunda, Genel Başkan'ın sık sık üyelerini gelişmelerden bilgi sahibi kıldığı, son derece açık ve yoldaşça bir davranış içinde olduğu izlenimini de edinebilir. Oysa, yurt dışındaki partililer, Genel Başkan tarafından ancak yıllarca sonra, o da kendilerini üyesi bulundukları demokratik örgütün yönetimine karşı kışkırtmak, Parti'nin ve demokratik örgütün likidasyonuna karşı çıkan yöneticileri tasfiye etmek söz konusu olunca hatırlanmışlardır.

Mektup, "önce bir durum tesbiti" ile başlıyor, ve 12 Eylül sonrasına ilişkin bir durum tesbiti yapıyor.

Bir durumun tam tesbiti için, belli bir zaman kesitinden sonrasına değil, aynı zamanda ondan öncesine de bakmak lazımdır.

Bu bakımdan, mektubunuzdaki asılsız, çelişkili, tutarsız iddialara cevap vermeden önce daha gerilere uzanan bir durum tesbiti yapacağım:

Partimizin, 14 Şubat'ta 20. yıldönümünü kutladığımız uzun bir geçmişi var. TİP'in örgütlenişi, Avrupa'ya Türkiyeli göçmen işçi akınının hızlanmasıyla aynı döneme rastlar. TİP'in birinci yasal faaliyet dönemi olan 1962-1970 arası, yurt dışındaki Türkiyeli işçi sayısının hızla artarak 1 milyon'a yaklaştığı bir zaman dilimidir. Türkiye'nin tek sosyalist partisi olduğu halde, ne yazık ki TİP, bu zaman dilimi içinde yurt dışındaki Türkiyeli işçiler arasında herhangi bir örgütlenme çalışmasına girmemiştir. Türkiye işçi sınıfının bir milyonluk kesimini pratik olarak yok saymıştır. Aynı durum, TİP'in yeniden kurulduğu 1975'ten sonra da sürmüştür. Siyasal Partiler Yasası'nın yurt dışında örgütlenmeyi yasak etmiş olması, özür değildir. 1 milyona yakın işçinin bulunduğu bir alanda ne biçimde olursa olsun örgütlenmeyi başarmak, marksist-leninist bir partinin önde gelen görevidir.

Nitekim söz konusu mektubunuzda aynen şu ifade yer almaktadır: "Yasal olarak örgütlenme ve çalışmalarına olanak bulunmayan hallerde işçi sınıfının bilimsel sosyalist, yani marksist-leninist partileri iki düzeyde çalışırlar. Temel örgütlenmeleri ve çalışmaları illegalitededir, 'yer altında'dır. Ama baskıların en şiddetlendiği hallerde bile bu partiler, 1) ne kadar dar bile olsa legal olanaklardan yararlanarak alabildiğince ideolojilerini yaymaya, çeşitli sorunlarda görüşlerini açıklamaya, duyurmaya uğraşırlar; 2) politik niteliği, çizgisi her ne olursa olsun her nerede bir kitle örgütlenmesi, bir topluluk varsa, içine girip köprü başı kurarak orada Parti'ye yönlendirici bir etkinlik kazandırmaya uğraşırlar."

Nihat Sargın'ın 15 yıldan beri genel sekreterlik, sizin ise 12 yıldan beri genel başkanlık sorumluluğunu taşıdığınız Türkiye İşçi Partisi yönetiminin bu kuralı yurt dışındaki bir milyon işçi açısından hatırlayabilmesi niçin bu kadar gecikmiştir? Ya genel başkan ve genel sekreter Türkiye İşçi Partisi'ni geçen yıla kadar marksist-leninist parti olarak görmemişlerdir, ya da açıkça görevlerini ihmal etmişlerdir!

Buna rağmen, TİP'in Türkiye'de mevcut tek sosyalist parti olmasından dolayı, yurt dışındaki işçi ve aydınlar, 60'lı yıllarda TİP'in görüşlerini benimsemişler, onun görüşlerini bulundukları demokratik örgütlerde etkin kılmağa çalışmışlardır.

Ancak 1971-75 arası TİP legal planda kapatılmış, illegal bir çalışma da yürütmediği için, o zamana kadar TİP'e sempati duyan yüzlerce devrimci işçi, çaresiz başka siyasal örgütlere kaymışlardır. Ancak mevcut diğer siyasal örgütlerin yapısını, programını, devrim anlayışını benimsemeyen bir avuç sosyalist ise, TİP'in legal planda yeniden kuruluşuna kadar direnmişler, kendi girişim ve olanaklarıyla bulundukları ülkelerde demokratik mücadele yürütmüşlerdir.

TİP'in legal olarak yeniden kurulduğu 1975 yılında Türkiye Komünist Partisi'nin açtığı ilkesiz ve seviyesiz saldırıların ilk boy hedefi bu direnen TİP sempatisizmaları olmuştur. Ancak 1975 sonrasında da TİP yönetimi, bu direnen unsurlara sahip çıkamamış, onlara yön verememiş, kendi başlarına bırakmıştır.

Bu ihmale rağmen, TİP'in programını, devrim anlayışını benimseyen Türkiyeli sosyalistler, kendi inisiyatifleriyle partinin yayınlarını dağıtarak, seçim kampanyalarında bağış toplayarak Parti'ye fiili katkıda bulunmaya,

dünya komünist hareketine Türkiye'de TKP dışında bir marksist-leninist partinin varolduğunu duyurmaya çalışmışlardır.

Kendiliğinden sürdürülen bu çalışmalar ve bu çalışmalar sonunda Parti'ye sağlanan olanaklar, nihayet 1978 yılında Parti yönetimini, en azından parti yayınlarının yurt dışında dağıtımını ve aday üye kaydını merkezileştirmek zorunda bırakmıştır.

Sempatizanlar 1978 yılından itibaren Parti'ye peyderpey aday üye yazılmağa başlamışlardır. Ancak bu açılım da, yine yönetimin ilkesiz tutumu yüzünden gereken etkinlikte olamamıştır. Çünkü:

1. Yurt dışından Parti'ye başvuranların asil üyeliğe nasıl geçecekleri bir türlü belirlenmemiş, bu yüzden Parti'ye sürekli aidat ve bağış ödeyen, yayınlarının dağıtımında, propagandasında özveriyle çalışan aday üyeler, Tüzük'te öngörülen 6 aylık bekleme süresinin de ötesinde asil üyeliğe geçme olanağından yoksun bırakılmış, Parti kartı taşıma onuru kendilerinden esirgenmiştir.

2. Bir partilinin Parti'sinden bekleyeceği en doğal şey, kendisinin bilimsel sosyalist dünya görüşü doğrultusunda eğitilmesidir. Eğitim materyallerinin yollanması için yaptığımız tüm girişimler genel sekreter tarafından sonuçsuz bırakılmıştır.

3. Yurt dışındaki partililer, parti yaşamına ilişkin gelişmelerden hiçbir zaman haberdar edilmemişlerdir. Örgüt içi gelişmelerle ilgili bilgiler ya TSİP'lilerden, ya da TKP'lilerden, o da çarpıtılarak gelmiştir. Örneğin Brüksel'de yapılan "Füzelere Karşı Yürüyüş"egelen Barış Delegasyonu'nda TİP adına da bir arkadaşın bulunacağı son anda TSİP'lilerden öğrenilmiş, kendisinin TKP'liler tarafından alıkonulması, son anda tesadüflerin yardımıyla önlenebilmiştir.

4. En önemlisi, Parti'nin, temsil etmek iddiasında bulunduğu işçi kitlesinin somut sorunlarıyla ilgilenmesi, onların çözümü için yol göstermesi gerekir. Ne yazık ki, TİP'in programında, ne 1975'ten sonra yapılan iki kongresinin kararlarında, ne de hacimli "Demokratikleşme İçin Plan"da göçmen işçilerin sorunlarına ilişkin tek satır yer almamıştır. Üstelik, 1978'de Türkiye'ye gittiğimde Genel Başkan ve Genel Sekreter'e bu konuda ayrıntılı bir rapor sunduğum halde...

5. Buna karşılık yurt dışındaki partililere, Parti yönetimi, tıpkı burjuva partilerinin yöneticileri gibi, sadece "döviz kaynağı" olarak bakmışlardır. Genel Merkez'den yurt dışındaki partililere verilen görev sadece "bağış toplama" olmuştur. Yukarıda da belirttiğim gibi, iki yıl gibi kısa bir sürede bir avuç partilinin sadece Brüksel üzerinden genel merkeze yolladığı döviz miktarı 60 bin DM'tir. Giderek tüm Partili arkadaşlarda, kendilerine düşen tek görevin bağış vermek olduğu izlenimi pekişmeğe başlamıştır.

TİP'e giren arkadaşlar bu seçimi niçin yapmışlar, tüm bu örgütsel aksamlara rağmen TİP saflarında kalmakta niçin direnmişlerdi? Çünkü:

- TİP, Türkiye toprağında ve Türkiyeli kitle içinde doğmuş bir partiydi. Türkiye çözümlemeleriyle, strateji ve taktikleriyle, devrim anlayışıyla, Türkiye halklarının mücadelesine en doğru yolu gösterebilen partiydi.

- Özellikle TKP'den farklı olarak, "İşçi sınıfının uluslararası dayanışmasının ana ilkeleri tek bir özde birleşir: yurtseverlikle işçi sınıfı dayanışmasının birliği, uyumu. Gerçek bir halk yurtseverliği olmaksızın hiçbir uluslararası dayanışma olamayacağı gibi, uluslararası dayanışma olmaksızın, hiçbir gerçek halk yurtseverliği olamaz," ilkesini yükseklerde tutmasıydı. (TİP, İşçi Sınıfının Uluslararası Dayanışması ve 1 Mayıs, Nisan 1976, s.27)

- Çalışma yöntemleri itibarıyla, TKP'den farklı olarak, karşılıklı saygı ve iç işlere karışmama ilkesine saygılı, dürüst bir tavrı benimsemiş olmasıydı.

Bu unsurlardan kalkarak örgütsel tercihlerini yapmış olan Partililer, 14 Ekim 1979 seçimlerine kadar, TİP'in Türkiye işçi sınıfının tek bilimsel sosyalist partisi olduğu ve giderek tüm hareketi tek başına yürüteceği inancını taşımışlar, özellikle Genel Başkan'ın demeçlerinden aldıkları ilhamla bu inancı pekiştirmişlerdi.

Ama, Genel Başkan'ın, seçim kampanyası sırasında bizzat en ağır ifadelerle aşağıladığı bir başka aday karşısında yenik düşmesinden sonradır ki, yine aynı Genel Başkan'ın bir konuşmasıyla, "14 Ekim sonuçları ve Türkiye'nin bugünkü koşullarında, seçim sonuçları ışığında ideolojik, politik, örgütsel sorunlarımız ve önümüzdeki görevler" konusunda geniş kapsamlı bir tartışma açılmıştı.

Ne var ki, yurt dışındaki partililer, yine bu "geniş kapsamlı tartışma"-nın dışında tutulmuşlardır. Sadece tartışmanın kapanmasına birkaç gün kala, Merkez Haberalma, Basın ve Propaganda Bürosu'nun yurt dışındaki iki üyesinden bu sıfatlarıyla görüş istenmiştir.

Ekspres olarak gönderilen 6 sayfalık görüş belgesinde, yukarıda özetlenen eleştiriler ayrıntılı olarak dile getirilmiştir.

Yine Genel Başkan'ın söz konusu konuşmasında, işçi sınıfının politik hareketinin birliği ve tekleşmesi sorununun önem kazandığı, gündemin ilk sırasında bulunduğu belirtildikten sonra, "solda bilimsel sosyalist çizgide olarak nitelenebilecek parti ve hareket ancak üçtür. Ancak o üçünün birleşmesi ve tekleşmesi söz konusu olabilir," denilmekteydi.

Merkez Haberalma, Basın ve Propaganda Bürosu'nun yurt dışındaki iki üyesi, deneylerinden de yararlanarak, bu tekleşme süreci içinde görülen TKP'nin durumuna ilişkin şu değerlendirmeyi yapmışlardır:

"... Söz konusu hareketin ilkesizliği, görünürdeki kadrolarının dürüstlükten uzak tutumu, gerek o hareket adına yapılan sözlü ve yazılı yayınlarda, gerek etki altında bulundurdıkları demokratik kitle örgütlerinin yönetimlerinin tavırlarında görüldüğü gibi, bunlar partimizin yayın organlarında da eleştiri konusu olmuştur.

"İşçi sınıfının bağımsız bilimsel sosyalist partisi olma niteliği, bu hareketin 'tek bilimsel sosyalist parti' ve hatta 'öncü parti' olmak iddiasıyla yürüttüğü bütün çalışmalarda hiçe sayılmış, işçi sınıfı hareketimizi burjuvazinin ardına takma manevraları alabildiğine uygulanmıştır. Oysa, TİP'i, kendi dışındaki 'bilimsel sosyalist' olma iddiası taşıyan tüm örgütlerden ayıran başlıca nitelik, işçi sınıfının önderliği ve işçi sınıfı politik hareketinin bağımsızlığı ilkesinden kuruluşundan beri ödün vermemiş bulunmasıdır.

"Karşılıklı saygı ve eşitlik ilkesi, Genel Başkanımız'ın da belirttiği gibi, en birlikçi göründükleri zamanda bile 'komünistlerin, sosyalistlerin, bilmem kimlerin birliği...' şeklinde ayırımlar uygulanarak hiçe sayılmıştır. Sadece Türkiye işçi sınıfı hareketinin öncüsü değil, aynı zamanda dünya işçi sınıfı hareketinin 'Türkiye temsilcisi ve denetçisi' misyonu taşımak iddiasıyla ortaya çıkan bu hareket, bilimsel sosyalizmin ilkelerine aykırı tutumuyla, harekete kazanılabilecek birçok insanı anti-komünizm ve anti-sovyetizm saflarına itmıştır.

"Anti-TİP tavır ise, daha TİP yöneticileri Türkiye zindanlarındayken, uluslararası sosyalist hareketin sağladığı propaganda olanakları da alabildiğine kullanılarak, tüm yayınlarına ve ilişkilerine egemen kılınmış, kişisel dürüstlük ölçüleri dahi ayaklar altına alınarak TİP'in yöneticileri ve taraftarları hakkında radyosuyla, gazetesiyle her türlü iftira, isnad ve küfür kampanyası isim verilerek yürütülmüştür.

"Tüm bunların dışında TİP'in 18 yıldır Türkiye topraklarında verilen mücadelede içinde denenmiş, sınanmış kadroları vardır. Söz konusu hareketin (TKP'nin) kadroları kimlerden oluşmaktadır, bilinmemektedir. Mevcut yönetimin kendi açıklamalarında, mevcut genel sekreterden önceki sekreter ve yöneticilerin çoğu 'ajan' veya 'likidatör' ilan edilmiştir. Öyleyse, bugünkü kadrolarda, hatta bugünkü kadroların yüksek yerlerinde aynı türden kişilerin bulunmadığının güvencesi nerededir?

"Ve nihayet ideolojik planda, TİP'in yurtseverlikle proleter enternasyonalizmini bağdaştıran, birleştiren kişilikli ve onurlu tavrıyla, bu hareketin sözde enternasyonalist tavrı arasındaki fark, birleşme ve tekleşme sorununu gündeme getirirken herhalde üzerinde dikkatle, titizlikle durulması gereken bir sorundur.

"Bilimsel sosyalist platformda görülen ve tekleşmeye aday sayılabilen parti ve hareketlerin, kadrolarını ne derece arındırabildikleri, ilkesizlikten ne derece sıyrılabilirdikleri, tarihsel yanlışlarının ve hatta bozguncu tavrılarının özeleştirisini Türkiye işçi sınıfı ve dünya sosyalist hareketi önünde yapıp yapmadıkları, önümüzdeki birlik çalışmalarında bizce önde gelen kıstas olmalıdır."

1979 sonunda kaleme alınmış olan bu notları niçin bu kadar uzun naklettim?

Çünkü, söz konusu mektubunuzun 6. sayfasında, bizleri, "Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin birliğinin gerçekleşmesini, hatta bu yönden üç parti arasında sıkı ve sürekli bir eylem birliğinin oluşturulup yürürlüğe konulmasını istememek"le, "geçmişteki olumsuz eylem birliği deneylerinin üyeler üzerinde haklı olarak bırakmış olduğu burukluğu, öfkeyi, güvensizliği, partiyi satıyorlar, teslim ediyorlar yaygaralarıyla körükleyerek, onları parti yönetimine karşı tavır almaya itelemeye çalışarak politik birliği kendi dar, kişisel hesapları nedeniyle önlemeye çalışmak"la suçlamaktasınız. Bizim bugün söylediklerimiz, 1979 sonunda söylediklerimizden farklı değildir. Hangi konumda bulunursak bulunalım, "tekleşme" konusunda yukarıdaki ilkeli tutumumuzda direnmek görevimizdir.

Yukarıda koyduğumuz kıstas uygulanmadıkça, yine mektubunuzda yeralan "İstenilen -ve gerçekleştirilmesine çalışılan- birliğin ise 'her ne bahasına bir birlik' değil, eşitlik zemini üzerinde, strateji ve taktiklerin doğru tesbitini sağlayacak ilkeli bir birlik olduğu şüphesizdir," ifadesi bizler için hiçbir inandırıcılık taşımayacaktır.

Bu, yine 7 Haziran Günü Frankfurt'ta yapılan DİB-Almanya bölge komiteleri toplantısına katılanları bize karşı kışkırtmak için gönderdiğiniz mesajınızda iddia edildiği gibi "deve kini gütmek" değildir, Türkiye işçi sınıfının siyasal hareketinin ilkeli birliğinin gerçekleşmesi için, "makyavelist taktikler"e karşı sebatla direnmektir.

Türkiye'de açılan geniş kapsamlı tartışma "Tek Parti-Tek Cephe" belgesinin açıklanmasıyla sonuçlandı. Ama yine TSİP'liler, TKP'liler ve de özellikle bugünkü "mutemed"iniz kanalıyla, Parti'nin üst yönetiminde görüş ayrılıkları belirttiği, Merkez Yönetim Komitesi'nin ikiye bölündüğü haberleri gelmeğe başladı. Tabii her zamanki gibi yurt dışındaki Partililer bu gelişmelerden de direkt olarak haberdar edilmediler.

Nihayet 1980 yılının Mayıs ayında, sizinle birlikte Sofya'da bulunan genel sekreter tarafından acele uçakla Sofya'ya gelmem direktifi verildi.

Sofya'da kaldığım sürece, Parti içindeki yeni gelişmelerle ilgili hiçbir doğru dürüst bilgi verilmedi. Sadece MYK içinde bir Dış İlişkiler Bürosu Sekreter Yardımcılığı ihdas edildiği, bu göreve Osman Sakalsız'ın getirildiği, yurt dışındaki Partililerin bundan böyle Demokrasi İçin Birlik adı altında örgütlenecekleri bildirildi, Osman Sakalsız'ın Avrupa'ya yerleşmesi olanaklarının olup olmadığı soruldu. Aslında dış ilişkiler ile sorumlu kılınacak arkadaşın, en azından yabancı dil bilen MYK üyeleri arasından seçilmesi gerekirdi. Niçin böyle bir seçim yapıldığının izahını ancak çok sonraları, Parti içindeki ihtilaf resmen açıklandığında öğrenebildik. Hiçbir konuda birlik sağlayamayan MYK'nın iki kanadı bu tayinde birleşmiş, Sakalsız, 20 üyenin 19'unun oyuyla bu göreve getirilmişti. Aslında göreve adam değil, adama görev verilmişti. Böylece hem Türkiye'de "İstenmez" hale gelen bir unsur bir nevi kızağa çekiliyor, hem de yurt dışındaki partililerin örgütlenme yolundaki ısrarlı taleplerine sözüm ona cevap verilmiş oluyordu!

Parti tarafından Belçika, Federal Almanya, Fransa ve İsviçre'den görevlendirilen birer arkadaşın 15 Haziran'da Düsseldorf'ta yaptıkları toplantıda Demokrasi İçin Birlik kurularak ilk bildirisini yayınladı. Ayrıca, o tarihe kadar sürekli aday üyelik statüsünde tutulan partililerin geçici DİB Avrupa Komitesi'nin tavsiyesiyle asil üyeliklere geçirilmeleri ve Parti Kartı taşımaları da mümkün olacaktı.

Yukarıda da belirttiğim gibi, Parti yönetiminin parti örgütlerini eğitme ve onlara politik çalışmalarında yön verme görevi vardır. Kuruluş toplantısında, Avrupa Komitesi üyeleri, Osman Sakalsız'dan:

- Türkiye'ye döner dönmez eğitim malzemeleri göndermesini,
- Diğer örgütlerle yürütülecek eylem birliği çalışmalarında esas olmak üzere, o tarihlerde Türkiye'de TİP-TSİP-Birlik Dayanışma-Devrimci Demokratlar arasında yürütülen eylem birliği platformunun ve Türkiye Barış Komitesi'nin belgelerinin acele gönderilmesini istediler.

Ne var ki, Türkiye'ye döndükten sonra Sakalsız'dan hiçbir ses seda çıkmadı. Bu konuda genel sekretere iletilen talepler de yanıtsız kaldı. DİB kurulmuştu, ama Türkiye'den gelen tek mesaj, bağış toplanması, malzeme gönderilmesi veya Avrupa'ya gönderilen kişilerin ağırlanması direktifleriydi. Arkadaşlarımız, verilen tüm bu direktifleri de eksiksiz yerine getirdiler.

Demokrasi İçin Birlik olarak, girişilen eylem birlikleri, TKP'nin çizgisindeki FİDEF'in sürdürdüğü ilkesiz, saygısız tavırlarla sürekli aksadı. Bu arada Kopenhag'da düzenlenen Dünya Kadın Konferansı'na gitmek üzere Genel Merkez tarafından görevlendirilen Merkez Haberalma, Basın ve Propaganda Bürosu üyesi'nin bu konferansa katılması TKP'liler tarafından engellendi.

Tüm ihmallere ve engellemelere rağmen, Demokrasi İçin Birlik, Avrupa'daki örgütlenmesini hızla geliştirdi, uluslararası komünist hareketle ilişkinin yollarını açtı. İlk kez Belçika Komünist Partisi'yle "kardeş örgüt" statüsünde ilişki kurdu.

Tam örgütsel gelişme sağlanırken, uzun zamandan beri bizlerden gizlenen, ama TKP'liler ve TSİP'liler tarafından mahiyeti en ince ayrıntısına kadar bilinen MYK'daki ihtilaf, Çark Başak'ın 1 Eylül 1980 sayısı ile açığa çıkartıldı. Bu arada DİB Belçika Sekreteri'nin, yurt dışındaki partililerin görüşlerini Büyük Kongre'ye yansıtabilmesi için, İstanbul'dan delege seçtirildiği bildirildi.

Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi, söz konusu belgelerin tüm ülke ve bölge komitelerinde incelenmesini, Kongre'ye yakın bir tarihte tüm üyelerin katılacağı merkezi bir toplantı yapılmasını, bu toplantıda ağır basacak görüşlerin yazılı olarak Büyük Kongre Delegesi tarafından Kongre'ye iletilmesini kararlaştırdı.

Gerçi Avrupa'da örgüt kurulmuştu ama, örgütün hiyerarşik işleyişini, iç disiplininin bozacak müdahaleler de hemen başlatılmıştı. Örneğin tüm Avrupa'daki üyelerin aidatlarını ve üyelik işlemlerini Avrupa Komitesi kanalıyla yapmaları kararlaştırıldığı halde, Genel Merkez, örneğin bugün "mutemed" kabul edilen kişiyle yatay ilişki kurmakta sakınca görmüyor, Dış İlişkiler Bürosu Sekreter Yardımcısı, Gaziantep İl Sekreteri'ni "parti müfettişi" gibi Avrupa'ya yollayarak Avrupa örgütünü birbirine katıyordu.

Kongre'nin yaklaştığı tarihlerde Osman Sakalsız, kendisine davet çıkartılmasını istiyor, Kongre'den önce Avrupa'ya gelerek yurt dışındaki partililere "muhalefet" in içyüzünü açıklayacağını bildiriyordu.

İşte 12 Eylül 1980 faşist askeri darbesine bu hava içinde gelindi.

Avrupa'daki ülke ve bölge komiteleri Çark Başak'ta yayınlanan karar tasarıları üzerindeki çalışmalarını henüz tamamlayamadan, kendilerini ağır bir görevle karşı karşıya buldular. Türkiye'de darbe olmuş, siyasal faaliyetler yasaklanmış, parti kapatılmış, Büyük Kongre'nin yapılması fiilen olanaksızlaşmıştı.

Darbeden hemen sonra Demokrasi İçin Birlik Avrupa Komitesi, nasıl tavır alınacağı konusunda Genel Merkez'den yönlendirme gelmesini bekledi. En azından darbenin niteliği konusunda bir uyarı beklenmekteydi.

Daha önce yayınlanan Tek Parti - Tek Cephe Belgesi'nde "Parti'nin her hal ve şartta görev başında olacağı" açıklanmıştı. Genel Başkan'ın ev hapsine alınması dışında bir tutuklama olmadığına göre, parti yöneticilerinin, özellikle de Genel Sekreter veya Dış İlişkiler Sekreter Yardımcısı'nın bu konuda bir yönlendirme iletmesi gerekirdi. Ama ses seda çıkmadı.

Bunun üzerine DİB Avrupa Komitesi, Tek Parti - Tek Cephe Belgesi'ndeki çözümlemelerden yararlanarak darbenin faşist nitelikte olduğu yargısına vararak dünya kamuoyuna darbeyle ilgili ilk bildirisini yayınladı. Ardından da, "Parti'nin her hal ve şartta görev başında olduğunu," darbeyle birlikte ortadan kalkmadığını kanıtlamak için kardeş örgütlerin ve demokratik kuruluşların düzenlediği toplantılarda parti bayrağıyla ve "TİP yaşıyor savaşıyor" flamalarıyla standlar açtı. Ev hapsinde bulunan Genel Başkan için "Boran'a özgürlük!" kampanyası başlattı.

DİB-AK, kendi inisiyatifiyle bu çalışmaları yürütürken, tutuksuz bulunan Parti yöneticilerinden hâlâ bir ses seda yoktu. Bu arada TKP radyosu, TİP'li'lere hitaben yaptığı yayınlarda "Boran'ın işkencede olduğunu" bildiriyordu. Bunu duyan partililer, DİB yönetimini, Genel Başkan'ının durumuyla ilgili bilgi vermemekle suçluyorlardı. Türkiye'deki partili gazetecilerle kurulan ilişkilerle, Dış İlişkiler Sekreter Yardımcısı'nın derhal dışarıyla temas kurması isteniyor, bu mesaj kendisine iletildiği halde, Osman Sakalsız'dan hiçbir ses seda çıkmıyordu.

Bu başıboşluk iki hafta kadar sürdü. Ama DİB yönetimi, tüm bu yönlendirme eksikliğine rağmen partililere aksamaları hissettirmemeye, Parti'nin "her hal ve şartta görev başında olduğunu" kanıtlamaya bütün güç ve olanaklarını zorlayarak çalıştı.

Ve nihayet 24 Eylül'de Nihat Sargın çıkageldi. Kendisinin gelişi üzerine Avrupa Komitesi üyeleri derhal Brüksel'de toplantıya çağırıldı. Toplantıda Sargın şu açıklamaları yaptı:

"- Parti'nin tüm üye fişleri, yurt dışındaki üyelere ait olanlar da dahil, darbe günü sıkıyönetime kaptırılmıştır. Bu bakımdan, yurt dışındaki partililerin hiçbirisi Türkiye'ye gitmeyeceklerdir.

"- Darbeden hemen sonra yayınlanan Çark Başak'ta, tüm kurulların lağve-dildiği, muhalefetin hareketle ilişkilerinin dondurulduğu açıklanmıştır.

"- Yeni koşullarda tüm partililerin üyelikleri kaldırılmıştır. Sadece Avrupa Komitesi'ni oluşturan dört kişinin partililiği devam etmekte olup, bulundukları ülkelerde, yani Federal Almanya, Belçika, Fransa ve İsviçre'de parti temsilcisi olarak görevlendirilmişlerdir.

"- İllegalite koşullarına uygun olarak yeni bir tüzük hazırlanmakta olup, bu tüzük geldikten sonra ülke temsilcileri, bulundukları ülkelerde yeni tüzüğe göre üye kaydına ve örgütlenmeye girişeceklerdir.

"- 12 Eylül'e kadar partili olanlara, kırılmamaları için, yeni koşullarda 'Türkiye İşçi Partiliyim' diyemeyecekleri söylenecektir."

Sargın ayrıca, yeni koşullarda Demokrasi İçin Birlik'in sadece partililerden oluşan bir örgüt niteliğini sürdüremeyeceğini, esasen dört kişi hariç tüm DİB üyelerinin partililiklerinin kaldırıldığını, bundan böyle de DİB'e, partili olmak için gerekli koşullar aranmaksızın, anti-faşist mücadeleye katkıda bulunabilecek herkesin üye kaydedilmesini, üye sayısının hızla artırılmasını, çünkü ileride Türkiye'deki mücadelesi için çok maddi katkı gerekeceğini söyledi, ayrıca, anti-faşist mücadeleyi yürütmek için çok önceden yayınlanmasına karar verilmiş olan TEK CEPHE'nin çıkışının yararlı olacağını belirtti.

Görüldüğü gibi "genel sekreter"inizin 24 Eylül 1980'de Avrupa Komitesi'ne yaptığı açıklama ile sizin Mayıs 1981 sonunda "12 Eylül'den önce TİP'e kaydolmuş Demokratik Örgüt Üyelerine" yaptığınız "durum tesbiti"ndeki "...12 Eylül öncesi üyelerin üyelikleri, biçimsel olarak sona ermiş görünse de kalkmış değildir," ifadesi tam bir çelişki halindedir. Partili arkadaş, hangisine inanacaktır? "Genel sekreter"in talimatına mı, yoksa sizin darbeden dokuz ay sonra getirdiğiniz yoruma mı?

Aslında sizin Avrupa'ya ilk geldiğinizdeki yorumunuz da, "genel sekreter"inizin talimatına uygundu. Ne var ki, ileride açıklayacağım gibi, "dış büro sekreter"inizin kendi özel hesapları 24 Mart'tan sonra değişik yorum getirmeyi gerektirdiği için, siz de son anda, hem de DİB Avrupa Komitesi'nin önünde "ben de hata etmişim," diyerek görüş değiştirmiş bulunuyorsunuz. Partililere açık davranmak söz konusu ise, Mayıs başına kadar "illegal parti üyeliği"ni başka türlü gördüğünüzü, ama sonradan görüş değiştirdiğinizi söylemeniz gerekmez miydi?

Keza, örgütlenmeye ilişkin olarak "genel sekreter"inizin söyledikleriyle, sizin söz konusu mektubunuzda getirdiğiniz yorum da birbiriyle taban tabana zıttır.

"Genel sekreter"iniz, illegal koşullara uygun tamamen yeni bir tüzüğün hazırlanacağını ve örgütlenmenin bu tüzüğe göre yeni baştan yapılacağını söylediği halde, siz dokuz ay sonra getirdiğiniz yorumda "bu koşullarda parti üyelerinin bir kısmı legal alanlarda parti görevi yaparlar, bir kısmı ise tümüyle illegalitede çalışırlar. (...) 12 Eylül'den önce yurt dışındaki partililer parti görevi olarak, Parti'nin yasal koşullara göre bir biçimlenişi olan örgüt içinde çalışıyorlardı. Partice onlara verilmiş görev buydu. 12 Eylül'den sonra da kendileri istedikleri takdirde partili statülerini elbette koruyacaklar ve ilk görevleri de gene aynı demokratik örgütlenme içinde çalışmaya devam etmek olacaktı," diyorsunuz.

İşte bütün bu karışıklık, Parti yöneticilerinin kafasında marksist-leninist örgüt anlayışının berraklaşmamasından, kendi aralarında bu konuda bir uyum bulunmamasından ya da partinin likidasyonunu sağlamak için bu açıklık ve uyumluluğun kasten sağlanmamasından kaynaklanmaktadır.

Herşeyden önce Parti üyeliği ile Parti görevi birbirinden tamamen farklı şeylerdir. Marksist-leninist bir parti üyesi, o partinin tüzüğünü ve programını benimsemiş, düzenli aidat ödeyen ve mutlaka bir parti görevini üstlenmiş bulunan kişidir. Parti görevinin legal alanlarda veya illegalitede olması üyelik niteliğinden tamamen ayrı bir şeydir.

Türkiye İşçi Partisi'ne giren üye, ister legalitede, ister illegalitede olsun, Parti'nin üyesidir. Marksist-leninist bir parti olduğu varsayılıyorsa, TİP'in daha baştan her iki çalışma koşuluna da hazır olması gerekirdi. Koşullar değiştikçe, üyelere verilen görevler de o koşullara göre değişir. Ama "genel sekreter"inizin dediği gibi üyeliği kaldırılamayacağı gibi, sizin yorumunuzda getirdiğiniz gibi "biçimsel olarak" da sona erdirilemez. Belki konspirasyon gereği üzerinde Parti kartı taşımaz, ama her zaman olduğu gibi Parti'ye aidatını ödemeye devam eder, Parti'nin verdiği görevleri yerine getirir.

Şimdi sormak lazımdır:

- 12 Eylül'den sonra partili olmayanlarında üye yapıldığı ve amaçları "Tek Cephe anlayışı doğrultusunda mücadele etmek"le sınırlandırılmış bulunan Demokrasi İçin Birlik'in üyesi olmak, parti üyeliğinin sürmesi olabilir mi?

- 12 Eylül'den sonra parti üyelerinden üyelik aidatı tahsil edilmiş midir? Edilmiş olsaydı, bu paraların Parti'nin Dış Bürosu'nda toplanmış olması gerekmez miydi? Parti, kendi öz gelir kaynaklarını işletmiş olsa ve bunlar Dış Büro'da toplanmış olsaydı, gözü yaşlı "ekonomik baskı" hikayeleri anlatmaya gerek kalır mıydı?

- Parti olayı, herşeyden önce örgüt olayıdır. İlegalite koşullarına uygun

parti örgütlenmesi yapılmış mıdır? Partili olmayanların da üye olduğu ve tamamen legalde çalışan, tüm kayıtları ve yazışmaları açık olan bir demokratik örgüt, illegal bir parti örgütünün, hücre sistemine dayanan bir örgütlenmenin yerini tutabilir mi?

Nitekim bunun olmadığını siz de farkında olduğunuz içindir ki, mektubunuzun hemen biraz ilerisinde şu itirafta bulunuyorsunuz: "...partili olmayanların da katılımı ile büyüyecek demokratik örgüt hareketinin başka politik grupların etkisine geçmesini önlemek ve bu hareketi politik olarak Parti'nin yönlendirmesinde tutabilmek için, bu örgüt içinde çalışmalarıyla parti görevini yapmakta olan ve partili statülerini koruyan partilileri ayrıca parti düzeyinde de örgütlemek gerekiyordu. Bu örgütlenme de elbette bir süreç içinde adım adım gerçekleştirilecekti."

Daha önce de belirttim. Marksist-leninist bir parti, legalite ve illegalite koşullarına göre örgütlenmeyi daha baştan halletmiş olmalıdır. Her iki durum için örgütlenme biçimi baştan bellidir.

Ama Türkiye İşçi Partisi'nde, tüm "her hal ve şartta görev başında olma" iddialarına rağmen, 1975'ten beri böyle bir ön hazırlığın yapılmadığı ortadadır. Böyle olduğu için de, "genel sekreter"iniz yeni tüzük çıkartmaktan bahsederken, siz "parti düzeyinde örgütlenmenin bir süreç içinde adım adım gerçekleştirileceğinden" söz etmektesiniz. Her ikisinden de çıkan sonuç, Parti'nin marksist-leninist parti normlarına uygun olarak daha baştan illegalite şartlarına göre örgütlenme hazırlığını yapmamış olduğudur.

Öyleyse, yine mektubunuzda bizleri suçlamak için kullandığınız "aslında çok açık ve basit olan bu durum kasten karıştırıldı," iddiası hangi mantığa dayanmaktadır? Durumu karıştıran parti yönetiminin illegalite koşullarına uygun örgütlenme hazırlıklarını baştan yapmamış olması, illegaliteye geçişin dokuzuncu ayında bu duruma hâlâ bir açıklık kazandıramamış olmasıdır.

Böyle bir ortamda "ben üye değilim, sen üye misin? Kim üye, kim değil?" sorularının kafalarda doğmasından daha doğal bir şey olabilir mi? Çünkü 12 Eylül öncesinde Partiye üye olan kişilere 12 Eylül'den sonra geçen dokuz ay içinde üyeliklerinin sürdüğünü kanıtlayacak hiçbir örgütsel yapı gösterilmemiştir. Hiçbir üye hangi hücreye bağlı olduğunu, aidatını kime ödeyeceğini bilmemektedir.

Parti çalışmaları öyle bir gayriciddilik içinde yürütülmektedir ki, illegal partinin genel başkanı, partiye hiç üye olmamış ve Demokrasi İçin Birlik'e 12 Eylül'den sonra katılmış bir arkadaşına en gizli parti belgelerini daktilo ettirip çevirtmekte, ama bu kadar mahrem işleri yürüten arkadaş, kendisinin Parti'ye nasıl üye olacağını bilmemektedir. Herşey "kafalarda sorular, şüpheler, bulanıklıklar yaratan" bir ilkesizlik ve tutarsızlık içinde yürümektedir.

Mektubunuzda, "...eski tüzüğün tümüyle değiştirilmesi söz konusu değildir. Örgütlenme şeması aynı kalmaktadır, örgütlenme elbette merkezden çevreye doğru yapılacaktır, yurt dışı merkez ise belli idi," deniliyor.

Bu ifade de, daha yukarıdaki ifadelerinizle yüzde yüz çelişki halindedir. Tüzüğün tümüyle değiştirilmesi söz konusu değilse, "genel sekreter"iniz niçin aylarca dört ülke parti temsilcisini, illegal tüzüğün çıkmasını beklemeye zorlamıştır. Örgütlenme şeması aynı kalmaktaysa, niçin biraz yukarıda "partili statülerini koruyan partilileri ayrıca parti düzeyinde de örgütlemek gerekiyordu. Bu örgütlenme de elbette bir süreç içinde adım adım gerçekleştirilecekti," demek zorunluluğunu duydunuz? Eğer şema aynıysa, tüzük tümüyle değiştirilmecekse, ülke temsilcileri de daha 24 Eylül'de bizzat "genel sekreter"iniz tarafından atanmışsa, niçin bu satırları yazmak için dokuz ay sonrası beklenmiştir? Eğer sizin ve "genel sekreter"inizin gerçekten böyle bir niyeti var idiyse, yapılacak olan şey, "genel sekreter"inizin atadığı ülke temsilcilerini bir toplantıya çağırarak ve ülke komitelerini, onların da görüşlerini ve tavsiyelerini alarak oluşturmaktır.

Ama böyle birşey hiçbir zaman yapılmamıştır. O kadar ki, 24 Eylül toplantısından sonra dört ülke temsilcisi ikinci kez 14 Şubat TİP'le Dayanışma Gecesi hazırlıklarının sabahında "genel sekreter"inizle, o da benim ısrarım üzerine, biraraya gelmişler, fakat kendilerine söylenen, tüzüğün hâlâ hazırlanamadığını beyan etmek olmuştur.

Tüzük ister tümünden, ister kısmen değiştirilecek olsun, bunun hazırlığının çok önceden, illegaliteye düşmeden önce yapılmış olması gerekirdi. Haydi bu kadar yaşamsal görev önceden yerine getirilmemiştir; her hal ve şartta görev başında olan bir partinin merkez komitesi için böyle bir değişikliği gerçekleştirmek değil dokuz aylık, bir aylık, hatta bir haftalık bir sorun bile değildir.

Bizim, yeni tüzüğün bir an önce çıkartılması ve parti örgütlenmesine derhal geçilmesi yolundaki ısrarlarımız, "genel sekreter"iniz ve "dış büro sekreter"iniz tarafından size, "ya partinin Avrupa'da yönetimini ve örgütlenmesini bize MYK'ya karşın doğrudan ele geçirmek, ya da, bu olmazsa demokratik örgütü, örgütsel bağımsızlığı abartıp, politik bağlılığın anlamını ise çarpıtıp es geçerek, Parti'den koparmak ve kendi bildiğince yönetmek" biçiminde yansıtılmıştır. Kendi yetersizliklerini ya da partiyi likide etme hesaplarını bu şekilde örtbas edebileceklerini ummuşlar, ne yazık ki sizi de bu karaçalmaya ortak etmişlerdir.

Bu karaçalma çabası, mektubunuzda "yurt dışında Parti'yi kontrolleri altına alabilmek için, önce, örgütün ağırlığının bulunduğu Almanya'daki yüksek parti yetkilisini etkisizleştirmeye yönelik olarak bir yandan onun hakkında bir şikayetler ve dedikodu kampanyası açtılar, öte yandan, onun bizim ile irtibatını engellemek için demokratik örgüt üyelerinin mesaj getirip götürmesini yasakladılar..." iddiasında da görülmektedir.

Almanya'daki "yüksek parti yetkilisi" hakkında dedikodu kampanyası açılmamış, kendisi hakkındaki şikayetler somut delilleriyle size "en yüksek parti sorumlusu" sıfatıyla bir çözüm bulmanız için iletilmiştir.

Nedir bu şikayetler?

Kendisinin Dış İlişkiler Sekreter Yardımcılığı görevine getirilmesinden 12 Eylül Darbesi'ne kadar olan dönemdeki görev ihmalinin somut açıklamasını yukarıda yapmıştım.

12 Eylül Darbesi'nden sonra da, yurt dışı örgütünün yönlendirilmesinden birinci derecede sorumlu olduğu halde, bu görevini yerine getirmemiş, kendisiyle darbeden sonra tam birbuçuk ay temas kurulamamıştır. Bu dönemde "zor yer-altı koşullarında" mıdır? Hayır... Daha sonra gelen bilgilerden anladığımız kadarıyla, Bodrum'da, bugünkü "mutemed"inizin yazlık evinde kalmakta, sahil meyhanelerinde açık seçik siyasal tartışmalar yapmaktadır. Ama, sorumlu olduğu yurt dışı örgütüne herhangi bir mesaj iletmek zahmetine dahi katlanmamaktadır.

Nihayet darbenin üzerinden bir ayı aşkın zaman geçtikten sonra, Ekim 1980 sonunda "mutemed"iniz aracılığıyla elden bir mesaj iletilmiştir. Bu mesajda da hiçbir yönlendirme getirilmemekte, sadece "muhalefet"le ilgili dedikodu yapılmaktadır. Ayrıca, kendisine daha önce yollanmış bulunan davetle 12 Eylül'den önce çıkartılan pasaportun da, darbe günü tüm parti evrakıyla birlikte sıkıyönetime kaptırıldığı bildirilmektedir.

Buna rağmen Sakalsız, sizin ifadenizle "büyük bir başarı" göstererek darbe sonrasında yeni bir pasaport almış ve Belçika'ya vizeli girişin başlamasına iki gün kala, 30 Ekim 1980 günü Brüksel'e gelmiştir. Bir gün sonra da "genel sekreter"iniz olağanüstü Sofya seyahatinden dönmüştür. Yapılan ilk görüşmede Sakalsız, Türkiye ile tüm bağlantıları kendisinin kuracağını, tüm ilişkilerin bundan böyle tek elden yürütüleceğini söylemiştir. Daha sonra yurt dışındaki çalışmaların yaygın yürütülebilmesi için ve Türkiye ile bağlantının daha kolay sağlanabilmesi açısından Sakalsız'ın Almanya'ya yerleşmesi kararlaştırılmıştır.

Ama kendisinin Federal Almanya'ya yerleştikten sonra yaptığı tek şey,

Türkiye ile tüm bağlantıları öldürmek, o zamana kadar uyumluluk içinde çalışan yurt dışı örgütünün içinde disiplinsizlik ve karışıklık yaratmak olmuştur.

Yurt dışında yürütülecek mücadelenin ana hedefi "faşist askeri cunta" olduğu halde bu kişi, her işi bir yana bırakıp, "muhalefet" avcılığına geçmiştir. Muhalefet sorunu üzerinde ileride ayrıca duracağım.

Yukarıda da belirttiğim gibi "genel sekreter"iniz Avrupa'ya gelir gelmez, üye fişleri sıkıyönetime kaptırıldığı için yurt dışındaki hiçbir partinin Türkiye'ye gitmemesi gerektiğini bildirdiği halde, Sakalsız, keyfi şekilde Parti'nin Fransa temsilcisi ve DİB Avrupa Komitesi üyesi olan arkadaşımıza açık ismiyle Türkiye'ye gitme emri verebilecek bir sorumsuzluk göstermiştir.

Sakalsız'ın daha önce de, Ülkü Ocakları üyesi bir kişiye aynı arkadaşın isim ve adresini vererek evine yolladığını hatırlarsak, tedbirsizlik ve sorumsuzluğun düzeyi daha iyi anlaşılır.

Kendisi dışında Türkiye ile tüm bağlantıları öldürdüğü ve hatta Fransa'daki arkadaşların kurduğu yeni bağlantıların kullanılmasını da yasakladığı için Türkiye ile haberleşme fiilen durmuştur. Size defalarca söyledim: Sekiz sayıdan beri TEK CEPHE Gazetesi'ne Sakalsız'ın kurduğu kanaldan tek haber, inceleme gelmemiştir. Bizler, partili yoldaşların tutuklanması, işkenceden geçirilmesi haberlerini dahi Parti dışı kanallardan öğrenebildik, her zaman olduğu gibi.

TİP'in 1. Kongresi'nde seçilmiş MYK üyelerinin hepsi hakkında sıkıyönetim tarafından "teslim ol!" çağrısı yapıldığı halde, o kuruldun sadece Osman Sakalsız hakkında bu çağrı yapılmamıştır. Türkiye'den faşist darbeden sonra alınmış normal pasaportla çıkan bir kişinin, tek başına kovuşturmadan muaf kalması, en azından MK üyesi ilan ettiğiniz benim kafamda haklı soru işaretleri yaratmıştır. Bunu bir "Dış Büro" toplantısında size yönelttiğim "olur böyle şeyler" şeklinde gayriciddi bir cevapla geçiştirilmiştir. Aynı kişinin, Türkiye'de Parti'nin sıkıyönetim tarafından aranan diğer yöneticilerinin yurt dışına çıkartılması için hiçbir gayret göstermezken, Parti'nin olanaklarını kullanarak, başı hiç de dertte olmayan ve hatta ücreti tatmin edici bir işte çalışan eşini öncelikle Avrupa'ya getirtmesi ve ona da iltica talep ettirmesi de tarafınızdan büyük bir hoşgörülle karşılanmıştır.

Sakalsız'ın kendisinden önce Gaziantep eski il sekreteri'ni Avrupa'ya nasıl "parti müfettişi" havasında gönderdiğini yukarıda anlatmıştım. Söz konusu kişinin disiplinsizliklerine, Çark Başak ve Tek Cephe'yi postalamak gibi en basit örgüt görevlerini yerine getirmemesine karşı Parti Almanya Temsilcisi'nin getirdiği eleştirileri, Sakalsız, "Merkez Komitesi" adına göğüslemiş, disiplinsizlik yapan bu kişiyi "Merkez Komitesi" adına himaye etmiştir. Böylece, Federal Almanya Örgütü Başkanı'nın otoritesini sarsıcı bir tavır almıştır. Bu tavrın hesapsız alındığı kanısında değilim. Bu, ileride DİB Federal Almanya Komitesi yöneticilerinin tasfiyesi hesabına dayanmaktadır.

Aynı Sakalsız, disiplinsizliği nedeniyle Federal Almanya'da barınamaz hale gelince, bu kişiyi bu kez de bir komşu ülkenin Parti Okulu'na göndermeğe kalkışmıştır. Bu teklifi telefonla "genel sekreter"inize iletmış, o da yine telefonla bu isteği komşu ülkeye yansıtmıştır.

Herşeyden önce, bir kardeş örgütün okuluna üye gönderme konusunda ilkesel bir karar var mıdır? Varsa, bu kararın uygulanacağı ilk kişi, Almanya örgütünü birbirine katmış disiplinsiz bir kişi mi olmalıdır? Böyle bir girişimin bu kadar açık şekilde telefonlarla yapılması doğru mudur? Bunlar da cevap isteyen sorulardır ve bugüne kadar cevap verilmemiştir. Kardeş örgütten böylesi gayriciddi bir isteğe gelen cevap da gayet tabii "hayır" olmuştur. Sonunda reddedileceği açık olan bu istemi ileri sürmek bir parti "üst yöneticisi" için bağışlanacak bir tutum değildir. Ama kendisine karşı "ebedi hoşgörü" taşıdığınız için tarafınızdan bağışlanabilmektedir!

Sakalsız'ın bir başka tutarsızlığı da, kendisine Parti ülke temsilcisi arkadaşın yaptığı uyarıya rağmen, kaldığı ülkenin kardeş örgütünün başkanı ile bizzat görüşme ısrarında bulunmasıdır. Dayatma üzerine talep yapılmış, fakat bırakın DKP Başkanı ile, MK'dan bir kişi ile dahi görüşmesi bugüne kadar mümkün olmamıştır. Bu sonucun, Parti'nin prestijine vurduğu darbeyi herhalde takdir edersiniz.

Mektubunuzda "Almanya'ya ilişkin tasarılar yürürlüğe konurken, hedef daha da genişletilerek G. Sekreter ve G. Başkan da kapsam içine alındı," diyorsunuz.

Eğer "dış büro sekreteri"nin tüzüğe, örgüt ilkelerine, yoldaşlığa aykırı tutumları hakkında yapılan şikayetler sürekli olarak "genel sekreter" tarafından hasıraltı edilmeye çalışılıyorsa tabii o da eleştirilecektir.

Nihat Sargın, belli fasılalar dışında, 17 yıldan beri önce "genel sekreter yardımcısı" ve daha sonra da "genel sekreter" olarak bu örgütün kilit noktasındadır. Tüzüğe göre, "Parti birliğini korumak, örgüt çalışmalarını düzenlemek ve etkinleştirmek başlıca görevidir."

Parti'nin sürüklendiği likidasyon süreci içinde kendisinin oynadığı rolün değerlendirilmesini herhalde ileride Türkiye işçi sınıfı hareketinin tarihi gerektiğinde yapacaktır. Burada, sadece Parti'nin yurt dışı faaliyetlerine ilişkin yanı üzerinde duracağım.

Kendisinin 12 Eylül darbesine kadar olan dönemle ilişkili olarak "örgüt çalışmalarını düzenlemek ve etkinleştirmek"le ilgili görev ihmali yukarıda yeterince açıklamaya çalıştım.

12 Eylül Darbesi'nden sonra, tıpkı "dış ilişkiler sekreter yardımcısı" gibi "genel sekreter"iniz de, yurt dışı örgütüyle tam iki hafta herhangi bir temas kurmamış, yönlendirmede bulunmamıştır.

Nihayet 24 Eylül günü Brüksel'e gelerek yine yukarıda açıklanan direktifleri vermiştir. Ama direktif vermek yeterli değil, aynı zamanda bu direktiflerin yerine getirilmesi için gerekli yönlendirmeler yapmak, fiili katkıda bulunmak gerekir. Hele "parti profesyoneli" statüsü sürdürülüyorsa...

Oysa, "genel sekreter"iniz için Avrupa'da da önemli olan, örgüt çalışmalarını düzenlemek ve etkinleştirmek, faşist cuntaya karşı mücadeleyi örgütlemek değil, bir çözüme bağlanması Kongre'nin yapılamaması nedeniyle mümkün olmamış "MYK'daki anlaşmazlık"ta karşı tarafta yeralan yoldaşlara karşı mücadeleyi uluslararası plana sıçratmak olmuştur.

Sargın'ın gelişinden iki gün sonra "muhalefet"e mensup bir MYK üyesi yoldaş da Brüksel'e geldi. Faşizm koşullarında Parti içinde güçleri birleştirmek gerektiğini belirterek görüşmelerinde yarar olacağını belirttim. Görüştüler. Ama bir sonuç alınamadı. "Muhafif" yoldaş, illegal yayınlanan 1 numaralı Çark-Başak'taki "Başkanlık Kurulu'nun son toplantısında alınan kararla 'grup çalışması' içinde olan MYK üyelerinin hareketle ilişkileri dondurulmuştur" ifadesine karşı çıkıyor, darbeden sonra Genel Başkan hemen ev hapsine alındığına göre kendisinin böyle bir karardan haberdar olmasının mümkün olmadığını belirterek, bu konuda mutlaka Genel Başkan'ın görüşünü öğrenmek istediklerini söylüyordu. Sargın, bu eleştiriye tatmin edici bir cevap veremedi; "muhafif" yoldaşlar yeni dönemde "grup çalışması" yürütmedikleri takdirde, bu "ilişkileri dondurma" kararının tekrar gözden geçirilebileceğini belirtmekle yetindi.

Ama görüşmenin hemen ardından kendisini bir telaş aldı. Ya bu "muhafif" yoldaş kendisinden önce komşu ülkelerin partileriyle temasa geçer de, Parti içi sorunları kendi açısından izah ederse?

Bunun için Parti'nin Belçika Temsilcisi'ne, derhal Bulgaristan'a gitmek üzere kendisine uçak bileti temin etmesi direktifini verdi. Ertesi gün de Sofya'ya hareket etti. Gidiş o gidiş, kendisinden yine haftalarca ses seda çıkmadı. Çünkü, Sargın için güncel sorun Parti'nin yeni koşullarda mücadelesini

örgütlemek ve anti-faşist kavgayı güçlendirmek değil, iç tasfiyeyi biran önce gerçekleştirmekti...

Buna rağmen DİB Avrupa Komitesi, gereken hazırlıkları derhal tamamlayarak TEK CEPHE Gazetesi'nin birinci sayısını yayınladı. Parti üst yönetiminden bu birinci sayıya katkıda bulunan tek kişi, "genel sekreter"inizin tahmin ettiğinin aksine Sofya'ya gitmek yerine, Almanya'da kalarak iki yazı yazan "muhalif" yoldaş oldu. Ancak daha sonra bu yoldaşın TEK CEPHE'ye yazı yazması da, parti üst yöneticilerinin müdahaleleriyle engellendi.

Sofya'da bulunduğu sırada "genel sekreter"den gelen tek telefon, Genel Başkan'ın normal pasaportla Türkiye'den ayrıldığı ve Sofya'da tedavi görmekte olduğunu bildirmek içindi. Böyle bir çıkışın, Parti'ye karşıt çevrelerce istismar edilmesi söz konusu olabilirdi. Bunun için olayın ya Parti yönetimi tarafından, eğer o mümkün değilse Demokrasi İçin Birlik tarafından kamuoyuna istismara meydan verilmeyecek biçimde yansıtılmasını önerdik. "Bu haber kesinlikle bizden çıkmayacak," talimatını aldık. Bizden haber çıkmadı ama, birkaç gün sonra burjuva gazeteleri, TİP Genel Başkanı'nın normal yollardan uçakla Sofya'ya gittiğini bildiriyordu... Hatta haber, "Enternasyonal" söyledikleri için Maden-İş yöneticilerinin tutuklandıkları haberiyle altalta verilmişti. Bu yüzden Brüksel'de yapılan bir eylem birliği toplantısında TKP'ye yakın kişiler, bu iki haberi bir arada ve müstehzi bir şekilde yansıtmak fırsatını kaçırmadılar.

Bunun üzerine DİB-AK, kendi inisiyatifiyle bir bildiri yayınlayarak, "Behice Boran'ın, dünya demokrasi güçlerinin dayanışması ve baskısı sonucu faşist cunta'nın elinden kurtarıldığı"nı bildiren bir bildiri yayınlamak zorunda kaldı.

Aynı telefon konuşmasında Sargın, Genel Başkan'ın, cuntanın faşist olarak nitelendirilmesi konusunda belli tereddütleri bulunduğunu belirterek, daha sonra çıkacak sayılarda bu konuda daha temkinli davranılması tavsiyesinde bulundu. Ancak DİB-AK yönetiminin, bizzat "genel sekreter"in de onayıyla Tek Cephe'de darbeyi faşist olarak nitelendirdiğini hatırlatarak, bundan dönüş yapılamayacağı cevabını verdik.

"Genel sekreter", Belçika'da vize uygulanmasına bir gün kala tekrar çıktı. Cuntanın "faşist" olarak nitelenmesinin Genel Başkan'da yaratacağı tepkilerden tedirgindi. Ama DİB-AK, bu konuda ödün vermemekte kararlıydı. Öyleyse, hiç değilse, başlıklarda "faşist" kelimesinin göze çarpıcı şekilde kullanılmamasında diretiyordu.

"Cuntaya faşist denilmekten korkulduğu dedikoduları" çıkartıldığından bahsediyorsunuz. Korku mudur, değil midir, bilmem ama, bu konunun bizzat Türkiye İşçi Partisi yönetiminde son derece ciddi sorunlara yolaştığına burada yakından anık olduk. Şöyle ki:

1. "Genel sekreter"in bizzat kendisi Türkiye'den gelir gelmez "cuntanın faşist olduğu"nu kabul etmiştir.
2. Ancak Sofya'da karşılaştığı Genel Başkan'da bu konuda tereddütler olduğunu saptamıştır.
3. Ama daha önemlisi, Türkiye'den gönderilen MK organı Çark Başak'ın ikinci illegal sayısında "Askeri Faşist Diktatörlüğe ve Faşizme Karşı Direniş" başlığı altında uzun bir analiz yazısıyla, bu konuda tereddütsüz, DİB-AK'ın değerlendirmelerini doğrulayan bir tavır takınılmıştır.

DİB-AK yönetimi, Parti Merkez Komitesi'nin Türkiye'de kalan kesimi de aynı görüşte olduğuna göre, darbeyi ve cuntayı faşist olarak nitelemeye devam etmekte artık bir sakınca görmemiştir. Ne var ki, Merkez Komitesi ile Genel Başkan arasında kalan "genel sekreter" büyük bir acz içinde kıvranmağa ve bu kez gerçekten ucuz manevralara başvurmağa başlamıştır. Bir yandan Sofya'da bulunan Genel Başkan'a Tek Cephe'nin ve Çark Başak'ın analizlerini mazur göstermek için dünya komünist ve işçi partilerinin enformasyon dergisi Barış ve Sosyalizm Sorunları'ndan Latin Amerika'daki askeri diktatörlüklerin faşist karakteri üzerine yazılar çevirtirken, öte yandan, TEK CEPHE'nin üçüncü sayısının hazırlığı sırasında, son sayfada Çark Başak'tan yapılan alıntının başlığından "Faşist" kelimesini çıkarttırmıştır.

Bu açıkça, Merkez Komitesi'nin yayın organı Çark Başak'ın orijinal başlığından alınan "faşist" kelimesine sansür uygulanmasıdır. Herhalde Genel Başkan, Genel Sekreter ve Merkez Komitesi arasında bir darbenin niteliği konusunda uyum sağlanamaması ve çelişkili uygulamalar yapılması, işçi sınıfı partileri pratiğinde kolay kolay görülen bir durum değildir.

Darbe olur olmaz, "muhalefet"in hareketle ilişkilerini dondurma kararı alan Başkanlık Kurulu, ne gariptir ki, darbenin niteliği konusunda kendi arasında bir görüş birliği sağlayamamıştır.

Bu mesele, sizin mektubunuzda iddia ettiğiniz aksine, hiçbir zaman tarafımızdan dışa vurulmamış, ilk kez, hepsi de partili olan ve Parti çalışmalarının yürütülmesinde sorumluluk taşıyan arkadaşlardan oluşan DİB-AK'ın 29 Mart toplantısında, nedenlerini ileride açıklayacağım genel bir değerlendirme çerçevesi içinde söz konusu olmuştur.

Oysa, "faşizm" tartışmaları sizin Brüksel'e gelmenizden sonra kaldığınız evde, sizinle "genel sekreter"iniz arasında hem de her türlü gizlilik ve güvenlik kuralları da çiğnenerek, partili olmayan kişilerin de istemeseler bile duyabilecekleri şekilde yüksek sesle, günlerce tartışma konusu olmuştur. Cunta ya açıkça "faşist" diyemeyen tutumunuz, gerek DİB Avrupa Komitesi'nin, gerekse Belçika Komitesi'nin üyeleriyle yaptığınız ilk konuşmalarda da devam etmiştir. Ancak Türkiye'den gelen Çark Başak'ta "faşist" nitelemesinin ısrarla vurgulanması, üyelerimizin bu konuda kararlı tutumu ve daha da önemlisi, gelişmelerin Tek Cephe'nin ilk sayısındaki analizleri doğrulaması üzerine, TİP Genel Başkanı da, cunta yönetiminin faşist nitelikte olduğunu, oldukça tedbirli ifadelerle de olsa, belirlemeye başlamıştır. Kendisi'nin cunta tarafından vatan-daşlıktan çıkartılacağına açıklanması üzerine, ilk defa 14 Şubat'ta DİB'in 1. Avrupa Genel Kurulu'nda yaptığı konuşmada, tüm delegelerin önünde, "12 Eylül cuntası, böyle güçlü bir devlet olma hedefiyle gelmiş olan, faşist nitelikte bir askeri diktatörlüktür," demiştir.

Aslında, cuntanın "faşist" olarak nitelenip nitelenmemesi tereddütlerinin altında, TKP ile "tekleşme"nin gecikmesine neden olma endişesi yatmaktadır. Demokratik örgütün en üst kademe toplantısında görüşüldüğünü söylediğiniz "Parti'nin satıldığı, teslimiyete götürüldüğü" dedikodularının kaynağında da işte bu konu yatmaktadır.

Yukarıda da değindim. Bilimsel sosyalist platformdaki üç hareketin tekleşmesi sorunu, 1979 seçimleri yenilgisinden beri Parti'nin gündemindedir. Bu tekleşmenin ilkeli bir biçimde gerçekleştirilmesi ve bilimsel sosyalist platformdaki en geniş çevreleri kapsamaması, Demokrasi İçin Birlik yöneticilerinin ve üyelerinin, önde gelen amaçlarından biri olmuştur. Nitekim 14 Şubat Avrupa Genel Kurulu'muzda kabul edilen 1 No'lu Karar'da da "Demokrasi cephesinin gerçekleştirilmesinde ve başarıya ulaştırılmasında bilimsel sosyalist platformda bulunan örgütlerin, her kademede bir araya gelerek oluşturacakları eylem birliğinin ve giderek işçi sınıfı politik hareketinin tekleşmesini sağlamalarının artan öneminin altı çizilmiş"tir.

Mektubunuzda karaçalmalardan biri olarak şu ifade yeralıyor: "Çok dikkat çekicidir ki, söz konusu örgüt gazetesinde kendilerini parti çizgisinde göstermek için merkez organından alıntılar yapıldığı halde, merkez organının 1. sayısından başlayarak politik birlik konusunda yayınlanan çeşitli yazılardan tek kelime aktarılmamaktadır."

Anlaşılan, Genel Başkan, üzerinde titizlikle durduğu Tek Cephe'de bazı yazıları gözden kaçırmaktadır. Başlığından "faşist" kelimesi "genel sekreter"iniz tarafından çıkarttırılan şu satırlar, merkez organının 2. sayısından alınarak Tek Cephe'nin 3. sayısının 8. sayfasında yayınlanmıştır: "Marksizm-leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde, uluslararası strateji ve taktiklerin zengin deneyiminin ışığında ve bilimsel sosyalizmin ülke koşullarına doğru bir biçimde uygulanmasıyla oluşacak ideolojik-politik-örgütsel platformda tekleşmenin-birliğin sağlanması görevi bütün yakıcılığıyla önde duruyor."

Ama belki de, bu alıntıyı görmek istememenizin nedeni, böyle bir tekleşme için, "bilimsel sosyalizmin ülke koşullarına doğru bir biçimde uygulanmasıyla..." koşulunun yeralmakta olmasıdır.

Evet, tekleşme, ilkeli tekleşme konusunda en büyük pürüz esasen buradan kaynaklanmaktadır.

Yıllarca Parti'mize ve Parti'nin yöneticilerine, militanlarına saldıran TKP, sizin de gayet iyi bildiğiniz gibi, tutum değiştirdikten sonra bile bir türlü ilkeli bir ilişki içinde olamamış, sürekli olarak, kendisinin "bilimsel sosyalizmin ülke koşullarına doğru bir biçimde uygulanması"ndan uzak analizlerini, strateji ve taktiklerini, çözüm önerilerini TİP'e ve TSİP'e dayatmaya çalışmıştır.

Bunun en son örneği de, Türkiye'deki askeri rejime "faşist" niteliğini konduramamasıdır. Bu konu gerek Çark Başak'ta, gerek Tek Cephe'de yeterince irdelendiği için tekrar burada üzerinde durmayacağım. Bu kendi bilecekleri iştir. Tek Cephe'nin 8. sayısında vurgulandığı gibi, bu tercihleri, kendilerinin marksizm-leninizm'e ters devrim anlayışından kaynaklanmaktadır. Bu yanlış devrim anlayışıyla, hâlâ küçük burjuva radikalizmine ve "cunta" cephesinde bir "sol subaylar grubunun varolduğu" hayaline bel bağlamaktadırlar.

Ama burada da kalmamakta, TİP militanlarına, cuntayı faşist olarak nitelemek suretiyle eylem birliğini engelleme suçlamasında bulunmaktadırlar. Bu suçlama Genel Başkan'ın bizzat kendisine Sofya'da bulunduğu sırada TKP'nin yetkili kişileri tarafından iletilmiştir. Hatta, darbeden hemen sonra Federal Almanya'da DİB ile FİDEF arasında eylem birliğinin gerçekleştirilememesinin nedeni olarak, DİB'in bu konuda ısrar etmesi olduğu bildirilmiştir.

Genel Başkan, başlangıçta DİB yöneticilerini "faşizm" kelimesinde ısrar etmek suretiyle FİDEF'le eylem birliğinin yolunu kesmekle suçlamıştır. Ancak kendisi de cuntanın faşist olduğu analizini benimsemek zorunda kaldıktan sonra, bir yandan DİB yöneticilerin eylem birliği görüşmelerinde "faşizm" kelimesinde ısrar etmemelerini söylerken, TKP'ye de şu serzenişi getirmek zorunda kalmıştır: "Cunta'ya karşı birleşik örgütlü mücadeleyi rayına oturtup geliştirme yolu, cunta yönetiminin somut içeriği, somut hedefleri ve amacı üzerinde anlaşabilmek ve bu temel üzerinde mücadeleyi örgütleyip ön plana çıkarma, eylembirliğini gerçekleştirme açısından bunu belirleyici nokta olarak görüp gösterme ve "faşist" denilmesini eylem birliği için, ortak örgütlü mücadelenin gerçekleştirilmesi için bir engel sayma eğilimidir; 'cunta'ya faşist diyorsunuz, biz katılmayız,' tutumudur." ("Yorum": Gün, birleşik mücadele günüdür, Tek Cephe, Sayı 4, s.2)

Aslında, cuntaya "faşist" denilip denilmemesi de, eylem birliği ve tekleşme konusunda belirleyici engel değildir. TKP yönetimi, işine geldiği zaman bunu bir bahane olarak kullanmaktadır.

Darbeden çok önce, 1980 Mayıs'ında Sofya'da sizinle görüştüğümde, TKP'nin artık TİP'i bilimsel sosyalist bir parti olarak kabul ettiğini memnunlukla naklettiğinizi hatırlıyorum. Ama sonraki gelişmeler hiç de böyle olmamıştır. Ardından TKP kendisini illegalitede işçi sınıfının asıl partisi saymağa devam ederken, TİP'e ve TSİP'e de, kendisine bağlı olarak oluşturulacak "legal yığinsal bir işçi partisi"nin unsurları gözüyle bakmıştır.

Daha sonra TİP'in MYK'ndeki ihtilaf patlak verince, "bekle gör" politikası uygulanmış, 12 Eylül Darbesi'nden sonra TİP'in artık mücadelesini illegalitede sürdüremeyeceğini düşünerek "tekleşme" sorununu tümünden gündemden çıkartmıştır. Onun yerine "TİP içindeki komünistler"e kişisel çağrı yapmağa başlamıştır.

"Genel sekreter"inizin Avrupa'ya geldikten sonra örgütsel işleri ve anti-faşist mücadeleyi bir kenara bırakarak alelacele Bulgaristan'a gitmesinin nedenlerinden birisi de, "muhalif" yoldaştan önce bu TKP ile teması kurabilmek olmuştur. Teması da kurmuş, ilerideki temaslar için Parti'nin Belçika ve Federal Almanya temsilcilerini bağlantı sorumlusu tayin etmiştir.

Ama nedense, aylarca bu bağlantı TKP tarafından kurulmamıştır. Görebildiğim kadariyla, TKP'yi sizinle yeniden temasa zorlayan olay, 14 Şubat TİP ve DİSK'le Dayanışma Gecesi'dir.

Parti'nin yaşadığını ve savaştığını dosta düşmana kanıtlamak için tüm DİB üyeleri büyük bir özveriyle çalışmışlar, gerçekten uluslararası nitelikte ve en geniş demokratik çevrelerin desteğini sağlayan bir toplantı düzenlemişlerdir. TİP'in ve onun Genel Başkanı'nın ismi Avrupa kamuoyuna duyurulmuş, saygınlığı artırılmıştır.

Burada yine "genel sekreter"inize ilişkin bir saptama yapmadan geçemeyeceğim. 14 Şubat'ın hazırlığı için bir avuç DİB üyesi arasında görev bölüşümü yapılırken, Parti tarihini yansıtan bir sergi açılması ve yabancı dillerde bir de partiyi tanıtan bir broşür hazırlanması kararlaştırılmıştır. Serginin açılabilmesi için "dış büro sekreteri" niz aracılığıyla Türkiye'den materyal istenmiş, her konuda olduğu gibi o konuda da herhangi bir sonuç alınamamıştır. Bunun üzerine Info-Türk'ün özel arşivindeki yayınlardan yararlanılarak bir belge taraması yapması, bu belgelerle gerek sergi için gerekli malzemeyi hazırlaması, gerekse yabancı dilde yayınlanacak parti broşürünün türkçe metnini kaleme alması, bu konuyu en iyi bildiği varsayılan "genel sekreter"inize önerilmiştir. Kendisi bunu yapacağına söz verdiği halde, yine televizyon seyretmekten ve gelene gidene anılarını anlatmaktan vakit bulup da bu görevi yerine getirmemiştir. 14 Şubat gecesi için verilen görevlerden sadece ikisi yapılmamıştır. Onlar da, bizzat "genel sekreter"inizin üstlendiği görevlerdir.

14 Şubat Gecesi'nin tahmin edilenden çok daha büyük yankı uyandırması üzerine, TKP Genel Sekreteri, size bir kutlama mesajı yollamak zorunda kalmıştır. Ama kutlama yine laftadır, somutta kendileriyle eylem birliği yürütmek yine olanaksızdır. Hiçbir ülkede, FİDEF başta olmak üzere TKP çizgisindeki örgütlerle ilkeli eylem birliği yapmak mümkün olamamıştır. En son ortaklaşa yapılan Köln Yürüyüşü'nün de salt TKP propagandasına alet edilmesinden sonra, fiilen tüm eylem birliği ilişkileri kopmuştur.

TKP ile ilişkideki kopukluk nihayet TKP temsilcisinin 27 Mart günü Brüksel'de "genel sekreter"inizi ziyaretıyla sona ermiştir. Özel görüşmelerinizde DİB üyelerine açıkladığınız gibi, DİB-AK Başkanı da bu ilk temaslarda hazır bulunmuştur. Merkez Komitesi üyesi, Dış Büro Üyesi ve Parti Belçika Temsilcisi sıfatlarıyla, bu temasta hazır bulunması da son derece doğaldır. Çünkü TKP tarafı iki kişi olarak gelmiştir. TİP'i de iki kişinin temsil etmesi lazımdır. Genel Başkan bu düzeyde bir görüşmede muhatap olamayacağına göre, Belçika'daki "tek" partili olan DİB-AK Başkanı'nın ikinci kişi olarak toplantıya katılması dışında bir almaşık da zaten yoktur.

Bu ilk görüşmede Parti adına karşı tarafa muhatap olan "genel sekreter"inizin durumuna da dikkatinizi çekmek isterim. "Genel sekreter", gelen delegasyonu, bir karış sakalla ve ayağında terlikler olduğu halde, sıfatıyla bağdaşmayacak bir görünüm içinde kabul etmiştir. Bu kişiliksiz görünüm içinde de, önceden kararlaştırılmış olmasına rağmen, TKP tarafına elle tutulur yazılı bir eleştiri metni dahi iletmemiş, bunun yerine her zamanki hatıra anlatma uslubu içerisinde birtakım serzenişlerde bulunmakla yetinmiştir. Ziyaretçiler kendisini müstehzi bir şekilde dinledikten sonra, getirdikleri metin üzerinde görüş bildirilmesini beklediklerini söyleyerek gitmişlerdir.

Yönetiminizin bu ilişkilerden görevli parti temsilcilerini dışlama niyetinin ilk tezahürü, TKP'nin bu metnine verilecek cevabın iletilmesi sırasında görülmüştür. Anlaşmaya uygun olarak, TİP'in cevabını TKP'nin Almanya'daki irtibat adamına, o ülkedeki TİP temsilcisi arkadaşın iletmesi gerekmekteydi. Ancak 18 Nisan günü Nihat Sargın tarafından Federal Almanya'ya iletilen mesaja, Osman Sakalsız el koymuş, tesbit edilmiş ilişki biçimini ve güvenlik kurallarını hiçe sayarak, 5-6 kişinin bulunduğu bir odada TKP'nin bağlantısına telefon edip açıkça kendi ismini ve partideki sıfatını bildirerek ilişki kurmuştur. Bunun pratik sonuçları şunlardır:

- Diğer parti önünde örgütün ciddiyetine gölge düşürmek,
- Diğer parti ile ilişki konusunda, daha önce görevlendirilmiş olan arkadaşların artık güvenilmez kişi durumuna girdikleri izlenimini yaratmak,
- 5 - 6 kişinin önünde kendi sıfatını ve ismini de açıkça kullanarak güvenlik kurallarını çiğnemek.

Gizlilik koşullarında böyle sorumsuz bir tavra uygulanması gereken müeyyidenin ne olduğunun takdirini size bırakıyorum.

Parti ülke temsilcilerinin, yukarıda sözünü ettiğimiz biçimde belli ilişkilerden dışlanmasına niçin gerek duyulmuştur?

Sizin ve arkadaşlarınızın nazarında, aynı zamanda DİB yöneticileri olan parti temsilcileri birlik sürecinde birer engel teşkil etmekteydi. Çünkü iki parti arasındaki yakınlaşmada "fiili eylem birlik"leri ancak, iki siyasetin etkin bulundukları demokratik örgütler aracılığıyla gerçekleştirilebilecekti. Demokrasi İçin Birlik yönetimi, başından beri Parti belgelerine bağlılık, ilişkilerde kişilikli ve ilkel tavrı konusunda hiçbir şekilde ödün vermeyeceğini göstermişti. Özellikle benim Merkez Komitesi üyesi sıfatıyla "Dış Büro"ya getirdiğim müdahaleler ve ardından DİB Avrupa Komitesi'nin Parti Başkanlığı'na DİB-TİP ilişkileri üzerine sunduğu şikayetler ve öneriler, Parti'nin likidasyonu ve TKP'ye teslim edilmesi sürecinde ciddi engel yaratıyordu. Bu engeli bertaraf edebilmek için "dış büro sekreteri" niz esasen bir süreden beri, DİB yönetimini tasfiye etmek üzere harekete geçmiş bulunuyordu.

Bu sürecin nasıl geliştiğini yine bir tesbit yaparak görelim. DİB, 12 Eylül'den önce yurt dışından TİP'e üye veya aday üye olanlardan oluşturulmuştu. Yani DİB'li olabilmek için TİP'li olmak tartışılmaz bir koşuldu. Ancak 24 Eylül'de Avrupa'ya gelen Nihat Sargın'ın parti üyeliklerini -4 kişi hariç- kaldırmasından ve DİB'in de demokratik bir örgüt olarak hızla demokrat nitelikteki yeni katılımlarla üye sayısını artırmasını söylemesinden sonra DİB, fiilen bu yönde bir gelişme göstermeğe başladı.

14 Şubat'ta yapılan 1. Avrupa Genel Kurulu'nda da bu yeni yapı, taslağını "genel sekreter"inizin yazdığı ve oybirliğiyle onaylanan Statü ile kesinleşti. Demokrasi İçin Birlik'in yeni seçilen Avrupa Komitesi ile yaptığınız ilk görüşmede de artık DİB'in örgütsel bağımsızlığa sahip olduğu, seçimle kurulmuş kendi organlarıyla yönetileceği, Parti'nin bilinen yöneticilerinin, yani halen Avrupa'da bulunan Genel Başkan'ının, "genel sekreter"inin ve "dış büro sekreteri"nin organların görüşmelerine fiilen katılmayacakları, parti görüşlerinin örgüte yansıtılmasının ise DİB-AK'ta yer alan üç "Parti ülke temsilcisi" aracılığıyla yapılacağı konusunda görüş birliği sağlanmıştı.

Genel Başkan ve "genel sekreter", gerek DİB-AK'ın, gerekse DİB Belçika Komitesi'nin toplantıları açısından bu kurala uydular. Ama, "dış büro sekreteri" açısından durum böyle olmadı. Kendisi yine eski usulde, DİB Federal Almanya Komitesi toplantılarına katılıyor, bu komiteyi dışa karşı DİB Federal Almanya Komitesi, içe karşı ise TİP Federal Almanya Komitesi gibi işletiyordu. Komite toplantılarında, daha önce belirttiğimiz müdahaleleri yapıyor, MK adına karar dayatıyor, DİB-AK'ın saptadığı ilkeler dışında yönlendirmelerde bulunuyordu.

Bu konuda şikayetlerin sıklaşması üzerine, Merkez Komitesi üyesi sıfatıyla ilk kez yapılmasını sağladığım 24 Mart tarihli "Dış Büro" toplantısına konuyu getirdim. Bunun üzerine "genel sekreter" in, bundan böyle Parti'nin ülke dışı yönetsel çalışmaların nasıl yürütüleceğine dair bir talimatname hazırlaması ve bunu Federal Almanya'da bulunan "dış büro sekreteri" ile Parti ülke temsilcilerine de bildirilmesi kararlaştırıldı.

Bu talimatnamede:

1. "Dış büro sekreteri"nin DİB Federal Almanya Komitesi toplantılarına katılmaması,
2. Bundan böyle bütün parti gelirlerinin, DİB'in yapacağı aylık bağış da dahil, TİP Genel Sekreteri'ne iletilmesi,
3. Parti ülke temsilcilerinin, "dış büro sekreteri"ne değil, doğrudan "genel sekreter"e bağlı olmaları hususları yer almaktaydı.

Bir başka şikayet konusu da, gerek "genel sekreter"in, gerekse "dış büro sekreteri"nin, Parti örgütlenmesi belirlenmediği halde, partili olup olmadığı belli olmayan DİB üyelerinden herhangi birisiyle birbirlerine direkt mesaj yollamalarıydı. Bu, herşeyden önce, güvenlik açısından sakıncalıydı. Çünkü illegalite koşullarında, bir partinin en yüksek düzeydeki iki yönetici önüne gelenle mesaj yollayamazdı. Kaldı ki mesajı götürüp getirenin bunun kimden geldiğini ve kime gittiğini bilmemesi gerekirdi. Doğru olan şekil, mesajın "Parti ülke temsilcisi" niteliği bilinmeyen DİB Ülke Komitesi Başkanı'na verilmesi, onun da mesajı herhangi bir DİB üyesiyle diğer ülkenin DİB Komitesi başkanına iletmesi ve onun aracılığıyla diğer bilinen Parti yöneticisine ulaştırılmasıydı. Ama Parti'nin ve üyelerin güvenliği konusundaki gayriciddilikleri sabit olmuş bulunan "genel sekreter" ve "dış büro sekreteri" bu basit kuralı dahi hiçe sayarak kurdukları yatay ilişkilerle, DİB'in iç disiplininin ve hiyerarşik işleyişinin de sarsılmasına yolaçtılar.

Söz konusu talimatnamenin 28 Mart günü Düsseldorf'ta "dış büro sekreteri" ile üç ülke temsilcisinin bulunduğu özel bir toplantıda açıklanmasına rağmen, Osman Sakalsız, bu talimatnameyi hiçe sayarak, aynı gün DİB Federal Almanya bölge komiteleri toplantısına katıldı ve her konuda fikir yürüttü. O kadar ki, bundan böyle Çark Başak'ın herkes tarafından dağıtılamayacağını, ancak belli kişiler tarafından dağıtılacağını tebliğ edecek kadar... Bu müdahale, haklı olarak, kendilerini hâlâ "parti üyesi" zanneden DİB üyelerinde, aralarından bazılarına "özel parti görevi" verildiği gibi bir izlenim doğmasına yolaçtı. Bunun üzerine açılan tartışmada bazı üyeler, kendilerinin "parti üyesi" olup olmadıklarını sordular. Sakalsız, bunun üzerine yaptığı bir konuşmada, o anda toplantıda bulunan herkesin "parti üyesi" olduğunu ilan etti.

Böylece, parti üyeliği konusunda "genel sekreter"in 24 Eylül'de getirdiği açıklamadan yüzseksen derece ters bir durum ortaya çıkmış oluyordu.

İş bu kadarla da kalmadı. "Dış Büro"nun kararına ve "genel sekreter"in talimatnamesine rağmen, Sakalsız aynı akşam yapılan DİB Federal Almanya Komitesi toplantısına da katılarak, karar dikte ettirdi. Şöyle ki:

Türkiye İşçi Partisi'nin kurucularından ve üyelerinden üst düzeyde bir sendikacı arkadaş Berlin'de bulunmaktaydı. Berlin'deki DİB Komitesi kendisiyle birlikte çalışmak, gerekirse kendisini DİB'e üye yapmak istemekteydi. Toplantıya katılan DİB Berlin Komitesi Başkanı, bu konuda ne düşündüklerini toplantıdan önce DİB-AK Başkanı'na ve Sekreteri'ne sormuş, her ikise de, DİB'e nasıl üye olunacağını 14 Şubat'ta kabul edilen tüzükte yazılı olduğunu, ona göre hareket edilmesi gerektiğini söylemişlerdi. Ancak gece geç vakit DİB-FAK toplantısına katılan Osman Sakalsız, tüzükte olmayan bir şart koşarak, bu sendikacı arkadaşın, ancak "başında Behice Boran'ın bulunduğu TİP Merkez Komitesi'ne bağlı olmayı kabul ediyorum," diye taahhütte bulunması halinde üyelik başvurusunun kabul edilmesini ülke komitesine kabul ettirmişti.

Sorun ertesi gün Duisburg'ta toplanan DİB Avrupa Komitesi'ne yansıdı. Sakalsız'ın ülke komitesi toplantısına katılmaya ve karar dikte etmeye hakkı olmadığı belirlenerek DİB-FAK'ın kararı bozuldu ve durum Berlin Komitesi'ne iletildi.

DİB üyelerinin "partililiği" konusu da ilk kez bu toplantıda kendiliğinden tartışma konusu oldu. "Genel sekreter"inizin tesbitine göre, DİB-AK'a seçilen 5 arkadaştan 3'ü partiliydi, 2'si değildi. Ancak, bu son iki kişiden biri aynı zamanda DİB Federal Almanya Komitesi Sekreteri'ydi ve Sakalsız'ın bu komiteyi dışı karşı "DİB Komitesi", içe karşı ise "parti komitesi" gibi işletmesinden ötürü kendisini "partili" sanmaktaydı. Beş kişilik komitede bulunan herkesi de "partili" saydığı için, bu toplantıya Parti "Dış Büro Sekreteri"nin niçin katılmadığını sordu. "Genel sekreter"in talimatına göre ayrı bir parti yapısı olduğu, toplantıdaki herkesin henüz "partili" sayılmadığı ve yeni yapı içerisinde Parti "Dış Büro Sekreteri" Osman Sakalsız'ın demok-

ratik Örgütün yönetim kurulu toplantılarına katılamayacağı açıklanınca, DİB üyelerinin partililikleri konusu ister istemez gündeme girdi, sonuçta bu konunun bir an önce açıklığa kavuşturulması, "genel sekreter" ile "dış büro sekreteri"nin yorumları arasındaki farklılığın giderilmesi, altı aydır bir türlü çıkartılmayan illegal parti tüzüğü'nün bir an önce çıkartılması, parti örgütlenmesinin bir an önce gerçekleştirilmesi için bizzat TİP Genel Başkanı'na başvurulması, ayrıca "dış büro sekreteri"nin keyfi uygulamalarına bir son verilmesi için yine TİP Genel Başkanı'nın müdahalede bulunmasının istenmesi kararlaştırıldı.

Bu şikayetler ve istekler tarafımdan 30 Mart 1981 günü Dış Büro toplantısında size bütün ayrıntılarıyla iletildi. Gerek siz, gerekse "genel sekreter"iniz, bu meselede bir açıklık sağlanabilmesi için, "dış büro sekreteri"nden de görüş istenmesi gerektiğini bildirdiniz. Bu çok doğaldı. Sadece, meselelerin vahim hale gelmemesi için süratle yapılması gerekiyordu. "Genel sekreter"iniz "görüş istemi"ni hemen "dış büro sekreteri"ne ilettiğini bildirdiği halde, kendisinin cevabı ancak 25 Nisan 1981 tarihli toplantıya getirildi. Cevap, DİB-AK şikayetlerine herhangi bir açıklık getirmiyor, üstelik, "dış büro sekreteri", işlediği bütün hatalara, tüzük ve kural ihlallerine rağmen, misli görülmemiş bir pişkinlikle, örgütlenme konusunda tam yetki istiyordu.

"Dış büro sekreteri"niz bu arada geçen hemen hemen bir aylık süre içerisinde, DİB-TİP ilişkilerini düzeltmek şöyle dursun, daha da karmaşık hale getirecek, birliği bozacak, illegalite kurallarını hiçe sayan yeni keyfi uygulamalar yapmaktan da geri kalmadı.

DİB-AK toplantısının hemen ertesi günü, DİB-AK Sekreteri ve DİB-FAK Başkanı arkadaşımızı, evinde toplantı yapmadığımız için, bugünkü "mutemed"inizden, önce DİB-AK adına, onu başaramayınca şahsı adına özür dilemeğe zorladı.

Ayrıca, DİB-AK mali sekreteriyle yaptığı görüşmede, DİB-AK'ın tüm üyelerini, TİP'in "birlik" siyasetine karşı komplo düzenlemekle suçladı. Gerekçesi, eylem birliğine ilişkin çeşitli perspektiflerin DİB-AK toplantısında, hepsi bu planda fiili sorumluluklar taşıyan arkadaşlar arasında görüşülmüş olmasıydı. İlkesiz birlik ve teslimiyet yoluna bir kez girince "dış büro sekreteri"nizin bu suçlamayı getirmesine şaşmamak gerekir. Üç-dört ay önce Parti'nin devrim anlayışıyla ilgili olarak Çark Başak'ta yayınlanmış belgelerin almanca yayınlanmasını "TKP ile ilişkilerde sorun yaratabileceği" gerekçesiyle yasaklayan zihniyete uygun bir tutumdur bu...

25 Nisan tarihli toplantıya bu ek şikayetleri de getirdim. Ancak, üzerinde ciddi şekilde durmadan, üç kişilik toplantıda oylamaya geçerek, gerek siz, gerekse "genel sekreter"iniz, "dış büro sekreteri"nin yaptıklarıyla ilgili tüm şikayet ve eleştirileri, misli görülmemiş bir aymazlık içinde, kategorik olarak reddettiniz. Bu koşullarda, "Merkez Komitesi ve Dış Büro üyesi" olarak yapabileceğim bir şey kalmamıştı.

Durumu DİB-AK'ın 3 Mayıs tarihinde Paris'te yaptığı toplantıda değerlendirdik ve gerek Parti işleyişinde, gerekse DİB'in örgütsel işleyişinde Osman Sakalsız tarafından yapılan müdahalelerin genelde Örgüt'ün. likidasyonuna yol açacak boyutlara ulaştığını tesbit ederek şu ilkesel kararı aldık:

"Türkiye'de 12 Eylül darbesiyle kurulan faşist askeri diktatörlüğün kurumsallaştırılması sürecine girildiği,

"Bu koşullarda DİB Tüzüğü'nün amaç maddesinde öngörülen anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist ve anti-tekelci TEK CEPHE'nin kurulması yolunda çalışmanın daha da büyük bir önem kazandığı,

"Faşist askeri diktatörlüğün devrilmesine yönelik mücadele gereklerinin öz olarak TİP'in TEK PARTİ - TEK CEPHE Belgesi'nde ve yapılamayan 3. Kongre için MYK tarafından hazırlanmış olan ve Çark Başak'ın 1 Eylül 1980 tarihli 4. sayısında yayınlanan "Devrim Süreci" anlayışını bir kere daha doğruladığı ve bu anlayışın DİB'in süreli ve süresiz yayınlarında titizlikle savunulması gerektiği,

"Ayrıca, Türkiye'deki bilimsel sosyalist hareketlerin birliği için mücadelede de bu temel belgelerin esas alınarak DİB'in süreli ve süresiz yayınlarında buna uygun değerlendirme ve uyarılara yer verilmesi..."

Bu toplantıda, ayrıca TİP-DİB ilişkilerinin düzeltilmesi için, TİP Genel Başkanı Bulgaristan seyahatinden döner dönmez kendisiyle bir görüşme yapılması da karar altına alındı.

Görüşme, Brüksel'de 10 Mayıs'ta tüm DİB-AK üyelerinin bulunduğu toplantıda yapıldı. "Dış Büro sekreteri"niz ile ilgili tüm şikayetleri bir daha yazılı olarak size sunduk, ayrıca sekiz aydır ihmal edilen Avrupa Parti örgütlenmesinin başlatılması için şu önerileri getirdik:

1. Parti'nin yurt dışındaki çalışmasının etkin ve örgütlü yürüyebilmesi için yurt dışında bulunan veya bulunacak MK üyeleriyle halen Parti'nin Avrupa'daki çalışmasını fiilen yürütmekte olan DİB Avrupa Komitesi üyelerinden oluşan bir Parti Avrupa Komitesi kurulmalıdır,

2. Örgütlenme ilkelerinin ve parti siyasetinin Avrupa'da yürütülmesi bu komiteye sağlanmalıdır,

3. Örgütlenmenin her ülkede pratik uygulanması, daha önce "genel sekreter" tarafından atanmış ülke temsilcileriyle, yeni Parti Avrupa Komitesi'nce diğer ülkelere atanacak ülke temsilcileri tarafından yapılmalıdır.

4. Her ülkenin Parti komitesi, o ülkenin parti temsilcisinin başkanlığında kurulmalıdır.

Bunlar bizim önerilerimizdi. Gayet tabii tümüyle kabul edilmeyebilir, değişiklikler getirilebilirdi. Bizim için önemli olan, Parti yaşamının dışında tutulan yoldaşlarımızı bir an önce Parti örgütlenmesi içine kazanabilmek, dolayısıyla Parti'nin örgütsel çalışmasını, sekiz ay gecikme ile de olsa, başlatabilmektir.

Nitekim, o günkü görüşmemizde bu önerileri olumlu bulduğunuzu ve sevinçle karşıladığınızı bildirdiniz. Hatta üyelik anlayışı konusunda o güne kadar "genel sekreter"ın yorumunu benimsemiş olmak suretiyle hatalı davrandığınızı belirterek özeleştiri yaptınız ve DİB-AK'ın o güne kadar "partili sayılmayan" iki üyesini de partili ilan ettiniz.

Ancak, daha sonra "genel sekreter"inizin ve "dış büro sekreteri"nizin müdahaleleriyle birdenbire tutum değiştirdiniz. 16 Mayıs'ta yapılan Dış Büro toplantısında, benim muhalefet oyuma karşı 2 oyla, DİB-AK'ın şikayetlerini ve çözüm önerilerini topyekun reddettiniz. Buna karşılık, yine 1'e karşı 2 oyla, ilkesizliği ve sorumsuzluğu şikayet konusu olan Sakalsız'a her konuda olağanüstü yetkiler tanıdınız. Bu kararlar, 17 Mayıs 1981 günü DİB-AK ile yaptığınız son ortak toplantıda "genel sekreter"ınız tarafından DİB-AK üyelerine yazılı olarak tebliğ edildi.

Tarihsiz sarı mektubunuzda, bu önerilerimize de atıf yapılarak, şu suçlamalar yöneltiliyor: "Yetkili ve bilgili arkadaşlardan istediğimiz komite üyeliği için öneriler hâlâ yapılmadığı gibi, kayıtlar, listeler ellerindedir, daha doğrusu yönetimden birinin tekelindedir. Bunlar partili üyelerin kayıtları olduğu halde Parti Genel Başkanı ve Sekreteri'ne verilmek istenmemiştir"; "demokratik örgütten ayrı bir parti örgütlenmesi istenmemekte, yurt dışındaki parti üst yetkililerinin parti üyeleriyle doğrudan ilişki kurabilmesi olanağı önlenmeye çalışılmaktadır"; "Sorun, ya partinin Avrupa yönetimini ve örgütlenmesini bize ve MYK'una karşı doğrudan ele geçirmek, ya da, bu olmazsa, demokratik örgütü, örgütsel bağımsızlığı abartıp, politik bağlılığın anlamını ise çarpıtıp es geçerek, Parti'den kopartmak ve kendi bildiğince yönetmektir," ve "Parti yurt dışı örgütünün demokratik örgüte, demokratik örgütün üst yöneticileri olmaları dolayısıyla da şahsen kendilerine bağlayacak bir yönetim biçimi önerisi getirdiler."

Oysa gerçek durum şudur:

1. Komite üyeliklerinin tesbit edilebilmesi için, herşeyden önce örgütsel yapının belirlenmiş ve sorumluların atanmış olması gerekir. Oysa 17 Mayıs 1981 gününe kadar böyle bir yapı belirlenmemiştir.

2. Partili üyelerin kayıtları, kaydoldukları tarihlerde "genel sekreter"inize iletilmiş, ancak 12 Eylül 1980'de onun tarafından sıkıyönetime kaptı-

rılmıştır. Her ülkedeki Partililerin listeleri ise, "yönetimden birinin tekeli"nde değil, o ülkedeki Parti sorumlusunun elindedir (ki söz konusu olan dört ülkedir, diğer ülkelerde 12 Eylül'den önce Parti'ye bizim aracılığıyla kaydolmuş DİB üyesi yoktur). Parti temsilcilerinden ise 17 Mayıs 1981 tarihine kadar "komite üyeliği" için öneri istenmediği gibi, listeler de istenmemiştir.

3. Yurt dışındaki parti "üst yetkili"lerinin, bulundukları ülkelerdeki üyelerle kişisel temas kurmaları hiçbir zaman engellenmemiştir. "Dış Büro Sekreteri"niz Federal Almanya'daki Parti'lileri tek tek şahsen tanıdığı ve temasta olduğu gibi, gerek siz ve gerekse "Genel Sekreteri"nizin durumu da Belçika'daki Partililer açısından aynıdır.

4. Parti'nin Avrupa'daki örgütlenmesini bizzat yıllarca emek vererek yapmış olanların bunu ele geçirmek istediklerini ileri sürmek tek kelimeyle gayriciddidir. Sadece, binbir zorlukla yaratılan bu yapının, tasfiyecilikleri, ilkesizlikleri ve sorumsuzlukları sabit olan Sargın-Sakalsız ikilisince likide edilmesine meydan vermemek için, Avrupa koşullarına uygun bir yapının oluşturulması için haklı olarak ısrar edilmiştir. Yaptığımız öneride öngörülen şemanın, Merkez Komitesi'nin yetkilerine tecavüz etme mahiyeti yoktur. Bu örgütsel yapı, üst kurul olarak Merkez Komitesi'ne bağlı olacağı gibi, Merkez Komitesi'nin yurt dışındaki üyelerinin ağırlığını taşıyacaktı.

Ama tarafınızdan hiçbir değişiklik önerisi getirilmeden, bu yapı, kategorik olarak reddedilmiş, onun yerine, Türkiye'deki örgütün likidasyonunda büyük rol oynamış bulunan Osman Sakalsız, Avrupa örgütlenmesinin başına da tam yetkiyle oturtulmuştur.

DİB-AK önerilerinin reddedildiği 16 Mayıs 1981 tarihli "Dış Büro toplantısı"nda, üçlü yönetiminizin örgüt anlayışını ve tasfiyeci çalışma yöntemini ortaya koyan iki konu daha gündeme gelmiştir:

1. Diğer iki parti ile ilişkiler:

TKP tarafı 27-28 Nisan tarihlerinde "genel sekreter"inizi tekrar ziyarete gelmişti. İki görüşmede de bulundum. TKP temsilcisi, 1 Mayıs'ta TİP, TKP ve TSİP yüksek yöneticilerinin imzasıyla ortak bir bildiri yayınlanmasını öngörmekteydi... Oysa, özellikle TİP ve TKP'nin politik bakımdan etkinlikte bulundukları kitle örgütlerinin 1 Mayıs'ta ortak eylem yapmaları . konusundaki tüm girişimler, bu arkadaşların her zamanki ilkesiz, karşılıklı saygıdan uzak tutumları yüzünden, Avrupa'nın hiçbir ülkesinde ve bölgesinde gerçekleşememişti. Tabanın ikna olmadığı bir ortak çıkışın tepeden bir "sürpriz" olarak yapılması tepkilere yolaçabilecekti. Bu konudaki görüşlerimi, demokratik örgütün sorumlusu olarak dile getirdim. İlkesiz tutumlarını eleştirdim. Kaldı ki, böyle bir ortak bildirinin, üç örgütün tüm yayın organlarında aynızamanda yayınlanması, eşitlik ilkesi bakımından gerekirdi. 29-30 Nisan'da imzalanacak bir 1 Mayıs Bildirisi'nin ne TİP ve ne de TSİP'in organlarında yayınlanma şansı yoktu. Sadece TKP Radyosu'nda yayınlanacak ve diğer iki örgüt yine TKP'nin dümensuyunda, onun güdümü altında hareket etmiş olacaktı.

Üstelik, bu kadar önemli bir çıkışın, yani üç partinin ortak bildirisi-nin, ancak her bir örgütün yetkili kurullarının onayı ile yapılması gerekirdi. Oysa, bir iki gün içinde bu metnin TİP Merkez Komitesi'nin tümüne iletilmesi ve onayın alınması mümkün değildi. Bu yüzden ortak bildiri yayınlanması gerçekleşemedi. Fakat, görüşmede getirdiğim eleştiriler, karşı taraf kadar, "genel sekreter"inizi de rahatsız etmişti.

Nitekim, bir hafta sonra, 6 Mayıs 1981 günü, Brüksel'de TKP temsilcisi ve TSİP Genel Başkanı, "genel sekreter"inizle bir araya geldiler. "Genel sekreter"iniz, bu görüşmeyi son ana kadar, aynı binada bulunan MK ve Dış Büro üyesinden gizledi. Ancak TSİP Genel Başkanı'nın geliş saatini bildirmek için o gün telefon etmesiyledir ki, böyle bir görüşmenin yapılacağı tarafımdan anlaşıldı. Fakat yine de, toplantıda konuşulan konular hakkında bana hiçbir bilgi verilmedi.

Görüşmede alınan ve bir yanıyla başkanı bulunduğum demokratik örgütü de ilgilendiren kararları ise Dış Büro'nun 14 Mayıs 1981 günkü toplantısında öğrenebildim.

a) Bundan sonra üç parti arasındaki görüşmeler Federal Almanya'dan yürütülecekti. "Dış büro sekreteri"ne bu konuda tam yetki tanınmıştı.

b) "Genel sekreter" düzeyindeki görüşmeler ise Belçika'da değil, TKP'nin uygun gördüğü şekilde, başka ülkede yapılacaktı.

c) Her üç partinin etkin bulundukları demokratik örgütlerin eylem birliğinin ilkeleri ve takvimi, Federal Almanya'da "dış büro sekreteri"nin yapacağı görüşmelerde belirlenecekti.

Bu açıkça, partiler arası ilişkilerde "ilkeli" tutumda direnen MK üyesi ve DİB-AK Başkanı'nın devreden çıkartılmasıydı. İlişkiler, bugüne kadar her türlü ilkesizliği yaptığı sabit olmuş bir kişinin yetkisine teslim ediliyordu.

2. "Muhalefet"in tasfiyesi:

Daha önce de belirttiğim gibi, 12 Eylül darbesi öncesindeki anlaşmazlıkta taraf olan bazı üst yöneticilerin, darbenin yarattığı koşullardan yararlanarak "yeniden oluşturulan MK" kararıyla tasfiye edildiklerinden, şahsen MK üyesi olduğum halde, haftalarca sonra haberdar edildim.

16 Mayıs 1981 tarihli toplantıda, "genel sekreter"iniz tarafından, halen Federal Almanya'da bulunan ve "muhalefet"in önde gelenlerinden sayılan bir başka MYK üyesinin tasfiyesi konusu getirildi. "Genel sekreter"iniz, o arada 26 Şubat'ta bir mektup yazarak 12 Eylül sonrası politik çalışmaları hakkında ayrıntılı bilgi istemiş ve cevabını "dış büro sekreteri"ne iletmesini bildirmişti.

Ben MK üyesi olduğum halde, bu yazışmadan, tam üç ay sonra haberdar ediliyordum. Toplantıda gerek "genel sekreter"inizin mektubu, gerekse söz konusu MYK üyesi arkadaşın cevabı (yazıldıkları tarihler gizlenmeye çalışılarak) okundu. Cevabında, söz konusu arkadaş, hesap vereceği yerlerin ancak TİP Büyük Kongresi, TİP Merkez Yönetim Kurulu olabileceğini belirttikten sonra, bunların hiçbirinin görev ve sorumluluklarını değiştiren, usulünce alınmış bir karar bulunmadığını bildiriyor, dolayısıyla, darbenin ertesi günü, aralarında birçok parti kurucusunun, MYK üyesinin bulunduğu önemli bir kesimini 12 Eylül'ü fırsat bile rek tasfiyeye kalkışma keyfiliğine boyun eğmeyeceğini açıklıyordu. Ayrıca, "MYK görüşme bandlarına varıncaya kadar partinin tüm belgelerinin cuntaya tesliminin" sorumlusu olan "genel sekreter"e herhangi bir ayrıntılı açıklama yapmayacağını vurguluyordu.

Daha önce de belirttim, Büyük KONGRE'de çözüme bağlanamamış bir görüş ayrılığından ötürü, faşist dikta koşullarını fırsat sayarak, yetkisi tartışmalı "kurul" veya kişilerce bir tasfiye işlemine girişilmiş olması, örgütün likidasyonu sonucunu getirmekten başka bir şeye yaramayacaktı. Kaldı ki, söz konusu arkadaş hakkında karar çoktan alınmıştı. 16 Mayıs toplantısına konunun getirilmesi, bir provokasyondur.

Bu koşullarda, yine üç kişi arasında başvurduğunuz göstermelik oylamada, "unsurlar benim için yeterince açık olmadığı" için oy kullanmadım.

16 Mayıs 1981 tarihli Dış Büro toplantısından ve hemen ertesi günü DİB-AK üyelerine tüm eleştirilerinin ve çözüm önerilerinin toptan reddedildiğinin bildirilmesinden sonra, bugünkü "mutemed"iniz birdenbire sahneye çıkarak, "Genel Başkan" ve "dış büro sekreteri" adına her türlü tezviri ve yalanı kullanarak DİB üyelerini DİB-AK yönetimi aleyhine kışkırtma operasyonuna başladı.

DİB-AK olarak durumu değerlendirdik, ve şu tesbiti yaptık.

1. DİB-AK üyeleri olarak bizler, Parti'ye girmemizde esas olan Parti temel belgelerine bağlılığımızı sürdürmekteyiz. Ancak, Parti yöneticilerinde, "ilkeli birlik" anlayışı yerine, Parti temel belgelerini reddetme ve giderek Parti'yi likide edip bir başka partiye teslim olma eğilimi belirmiştir. Sargın-

Sakalsız ikilisinin bu yönelişini Boran da himaye etmektedir.

2. Avrupa örgütlenmesinin ve diğer örgütlerle ilişkilerin, "ilkesiz" ve "sorumluz" çalışma yöntemine sahip olduğunu defalarca kanıtlamış bir kişinin tekeline teslim edilmesi, bunun somut göstergesidir.

3. Parti içinde bu kişinin çalışma yöntemine teslim olmayan herkes "muhafele" yada sizin mektubunuzdaki ifadesiyle "hizip" adına hareket etmekle suçlanarak tasfiye edilmek istenmektedir.

4. Demokrasi İçin Birlik'i, asli görevi olan anti-faşist mücadele alanında zayıf düşürecek "dar grupçu" müdahaleler yapılmakta, buna karşı duran DİB yöneticileri, "dış büro sekreteri"nin ve "mutemed"inizin kirli yöntemleriyle tasfiye edilmek istenmektedir.

Bu tesbitlerin ışığında, TEK CEPHE'nin 8. sayısında, şu net tavrı ortaya koyduk:

1. Bir yandan anti-faşist mücadelemize en geniş çevreleri kazanmaya çalışır, bir yandan da işçi sınıfının siyasal hareketinin birliğini sağlamak için devrim anlayışıyla, durum analizleriyle, çalışma yöntemleriyle son derece yanlış yerlerde olan hareketlerle bile diyalog geliştirilirken, örgüt içinde bürokratik, körletici yöntemlere, yani tasfiyeciliğe özellikle yer vermemek.

2. Faşizmin kendi iç hesaplaşmalarından ötürü tutuklanan faşistler hariç, cuntanın tüm tutsaklarıyla dayanışmayı gerçekleştirmek, en geniş anti-faşist birlikleri oluşturmak.

3. Siyasal birlik sürecinde TİP'in devrim anlayışına sahip çıkmak, bilimsel sosyalist platformdaki diğer hareketlerin yanlış tavırları karşısında uyanık olarak bu yanlışlara karşı yoğun ideolojik-politik mücadele vermek ve onları doğru devrim anlayışına kazanmak.

Bu, sarı mektubunuzda formüle ettiğiniz gibi, "Parti'yi kontrolleri, yönetimleri altına alma girişimlerinin sonuç vermeyeceğini anlayınca, bu defa tümüyle Parti'yi red, demokratik örgütü Parti'den koparıp kendi başlarına buyruk hareket etme yolunu seçmek," değildir. Aksine, Parti belgelerine, parti ilkelerine sahip çıkmak, bir kısım "üst yöneticiler"in tasfiyeci tutumuna rağmen Parti'yi, Parti birliğini savunmaktır.

İşte,

- Sizin 12 Eylül'den Önce TİP'e Kaydolmuş Demokratik Örgüt Üyeleri'ne yazdığınız tarihsiz sarı mektup,
- DİB-FAK'ın Frankfurt'ta düzenlediği bölge komiteleri toplantısına gönderdiğiniz mesaj,
- "Genel sekreter"inizin, "dış büro sekreteri"nizin ve "mutemed"inizin her tarafa telefon ederek sözlü yaydıkları suçlamalar,
- Sizin bizzat görüştüğünüz DİB üyelerine gözü yaşlı anlattığınız "hikayeler",
- Bu kıskırtmaların etkisinde kalan belli komitelerin TEK CEPHE'nin dağıtımını reddetmeleri ve DİB-AK aleyhinde tavrı almaları,

yurt dışındaki üç "üst yönetici"nin ilkesiz, tasfiyeci anlayışına teslim olmamız karşısında, ilkeli ve sorumlu davranan DİB yöneticilerini tasfiye için sinsice sahneye konmuş bir senaryonun parçalarıdır.

"Genel Sekreter"inizin 6 Haziran 1981 tarihli mektubu, bunun belgesidir.

Nitekim, sizin tarihsiz sarı mektubunuzda kullandığınız şu ifade de, bu amaca bir an önce varabilmek için "böl ve yönet" taktığının ibret verici bir uygulamasıdır: "Demokratik örgüt üst yönetimi üyelerinin hepsinin bu hesaplar içinde oldukları, hatta bu 'ince' hesapları farkettileri kanısında değilim. İçlerinde kimileri öneriyi belli hesaplara göre düşünüp formüle edenler değil sadece destekleyenlerdir."

DİB Avrupa Komitesi üyeleriyle defalarca toplu olarak, "destekleyen" olduğunu söylediğiniz üyeleriyle de başbaşa görüştüğünüz halde, bu "ince" he-

sapları kendilerine farkettilerememiş olmanızdaki garipliği bir yana bırakıyorum. Ama, hepsi yetişkin, yıllarca mücadelenin çeşitli alanlarında bulunmuş, Parti'nin Avrupa örgütlenmesinde yıllarca sorumluluk taşımış ve demokratik örgütün en üst organına seçilmiş arkadaşlardan bir kısmını bu şekilde "ince" hesaplara alet olacak kişiler olarak nitelemeniz en azından insan ilişkileri açısından saygısızlıktır.

Bir başka saygısızlık da, DİB-FAK'ın Frankfurt'ta düzenlediği toplantıya gönderdiğiniz mesajda kullandığınız ifadelerdir. Başkanlık divanına verilmekten dahi kaçınılan bu mektubunuzda tesbit edebildiğim kadarıyla, "toplantıyı düzenleyenlerin bu toplantıya katılanların Parti Genel Başkanı'na, Genel Sekreteri'ne ve Dış Büro Sekreteri'ne karşı beyinlerini yıkamaya çalışacakları" kışkırtması yer almaktadır. Bu, "marksist-leninist" bir partinin üyelerini, topyekun bilinçsiz, beyni her an yıkanabilecek kişiler saymaktan başka bir anlama gelmemektedir.

Ve bu toplantıya katılan "partililer"i DİB yönetimine karşı kışkırtmak için her türlü tahrifata ve iftiraya başvuran "dış büro sekreteri"niz, "DİB Federal Almanya Komiteleri Yönetim Kurulu Üyeleri" imzasıyla yayınlattığı bir bildiride şu ifadeyi kullandırmıştır: "8. sayı TEK CEPHE Gazetesi, Demokrasi İçin Birlik'in temel ideolojisi, temel ideolojimiz olan TEK CEPHE anlayışının reddidir."

Sayın Boran,

En basit el kitapları dahi, ideolojinin, toplumun maddi ilişkileri tarafından, özellikle üretim ilişkileri tarafından koşullanan, belirlenen sınıfsal çıkarları dile getiren ve insanın düşüncesini, duygularını ve eylemlerini etkileyip, kendi doğrultusunda görüşler ve değer yargıları yaratmaya ve davranış normları koymağa yönelik -politik, felsefi, dinsel, sanatsal v.b.- toplumsal fikirler sistemi olduğunu, sınıfsal bir karakter taşıdığını yazar. Bu bakımdan, TEK CEPHE anlayışı bir ideoloji değildir. Ama "dış büro sekreteri"nizin yönetiminde kaleme alınan bu ifade dahi, örgütü tasfiye hareketinin başını çekenlerin ideolojik düzeyini yeterince ortaya koymaktadır.

Sarı mektubunuzda, partili yoldaşların, "üçlü üst yönetim"den farklı düşündükleri için anti-faşist mücadele planından dahi dışlanmasına karşı çıkmamız ve cuntaya karşı en geniş birliğin oluşturulmasını istememizden dolayı, misli görülmemiş bir öfkeyle DİB yönetimine şu saldırılar yöneltilmektedir:

"Cuntaya karşı olmak, cuntaya karşı mücadelede eylem birliği, cephe birliği için ilk şartsa da, yeterli şart değildir. Maoculara, Sovyetler Birliği'ni, sosyalist ülkeler topluluğunu revizyonizm v.b. ile suçlayanlarla, sınıfsal mücadelenin yerine bireysel terörizmi koyanlarla birlik olunmadığı gibi, Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin partisi olan Türkiye İşçi Partisi'nin organlarını, yetkilerini tanımayan, kendi hizipçi çıkarları için parti birliğinin kuyusunu kazanlarla da birlik olunmaz."

Anti-faşist cephe anlayışıyla ideolojik ve siyasal birlik anlayışını birbirine karıştıran bu talihsiz ifade de, örgütü tasfiye hareketinin başını çekenlerin ideolojik düzeyini ortaya koyan bir başka ibret verici belgedir. Böyle bir ifadenin yabancı dillere çevrilip, anti-faşist mücadelenin başını çeken kardeş örgütlere iletilmesi, herhalde bugüne kadar hareketimize kazandırılmış olan saygınlığı bir anda yerle bir eder.

Demokrasi İçin Birlik'in kongre belgeleri, Tek Cephe'nin yayınları ortadadır. DİB yöneticilerinin beyanları ve tutumları ortadadır. Bu beyan ve tutumlar, sizin MYK adına altına imza koyduğunuz ve Çark Başak'ın 1 Eylül 1980 tarihli 4(77) sayısında yayınlanan "Demokrasi Mücadelesi ve Cephesi" başlıklı Karar Tasarısı'ndan kaynaklanmaktadır. Beraber okuyalım:

"Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi,

.....

"7) Bugün faşist bir diktatörlüğün oluşmasının toplumun karşı karşıya kaldığı en büyük tehlike olduğuna işaret ederek, faşizme karşı olan bütün güçlerin, tek bir anti-faşist bile dışarıda bırakılmadan anti-faşist direniş hareketine çekilmesinin yaşımsal önemini vurgular...

"9. Küçük burjuva devrimciliğinin "sol" oportunist, maceracı ve bireysel terörist eğilimleri barındıran ve kendi içinde farklılıklar taşıyan, kitleler içinde, özellikle küçük burjuva kesimleri arasında yaygınlık kazanan yapısına dikkati çeker. Bu kesimlerin, taşıdıkları bazı olumsuz özellikleri ve diğer kesimlere tanınan öncelikleri de dikkate alınarak, cephe ve eylem birliğine kazanılmasının önemini vurgular..."

Sayın Boran,

Parti belgelerindeki kendi imzanızı taşıyan bu direktifleri bugün yine kendi imzanızla reddettiğinize göre, sormak zorundayım:

Acaba, faşist bir diktatörlüğün oluşması tehlikesi ortadan kalktı mı ki, "tek bir anti-faşisti dahi dışarıda bırakmamak" ilkesinden yüz-seksen derece dönüş yapabiliyorsunuz?

Ama hayır. Aynı mektubunuzda, "sorun, cuntaya faşist demekten korkup korkmamak değil, faşist cuntaya karşı bütün rizikoları, gerektireceği özverileri göze alarak etkin bir mücadele vermekten korkup korkmamaktır," diyorsunuz.

12 Eylül'den beri yurt dışında Parti'nin yaşayıp savaştığını göstermek için, sizin özgürlüğe kavuşmanız, "genel sekreter"iniz ve "dış büro sekreteri"niz de dahil, bu mücadelede etkin yer alabilmeniz için kimlerin mücadele verdiğini, Parti'nin anti-faşist Tek Cephe mücadelesini yurt dışında kimlerin örgütlediğini, kimlerin bu konuda üzerlerine düşeni yerine getirmek yerine, örgütü bölücü, tasfiye edici yöntemlerle vakit geçirdiklerini, siz bilmezlikten gelseniz bile Türkiye sosyalizm ve demokrasi güçleri çok iyi biliyor. Parti'yi örgütlemeyi ve daha güçlü mücadeleleri, profesyonelliğin karşılığı tam-gün görev olarak değil, "boş zaman faaliyeti", "politik hobi" olarak dahi yerine getiremeyenlerin kimler olduğunu, o kişileri yakından tanımak bahtsızlığına ugramış olan militanlar çok iyi biliyor.

Onlar, Boran-Sargın-Sakalsız üçlüsünü yakından tanıyabildikleri için de:

- Seçmen sayısının 13,6 milyon olduğu 1965 seçimlerinde 276 bin (yüzde 3) oy alan TİP'in, seçmen sayısının tam 7 milyon artarak 21,2 milyon'a çıktığı 1977 seçimlerinde sadece 20 bin (binde 1) oy alabilecek noktaya nasıl geldiğini,

- Partinin üretici ve yaratıcı kadrolarının arka arkaya kimler tarafından niçin tasfiye edildiğini,

- Bir zamanlar bir haftalık dergi, bir teorik dergi, bir merkez yayın organı yayınlayan ve bir yayınevini yaşatan Parti'nin bugün Merkez Komitesi'ni temsil etmek iddiasında olanların niçin beş aydan beri Çark Başak'ı tek sayfa olsun yayınlamayadığını,

- 1979'da sıkıyönetimin terörüne tek başına meydan okuyan Parti'nin bugün Merkez Komitesi'ni temsil etmek iddiasında olanların, Genel Başkan, "genel sekreter" ve "dış büro sekreteri" yurt dışında özgür olduğu ve üstelik her türlü olanağa sahip bulunduğu halde, niçin Türkiye işçi sınıfına bir 1 Mayıs Bildirisi yayınlamayadıklarını,

- İşçi sınıfının öncü partisi olmak iddiasını taşımasına rağmen, TİP'in devrimci sendika hareketinde, kitle örgütlerinde, öğretmen hareketinde, kadın hareketinde, gençlik hareketinde, köylü hareketinde etkinliğini niçin kaybettiğini,

- 1960'larda Kürt halkının demokratik haklarının kavgasını en önde götürürken, 1970'lerde Parti adına ulusal sorun üzerine niçin kapsamlı bir analiz getirilemediğini,

- Parti'nin gerçek bir bilimsel sosyalist mücadele örgütü haline dönüş-
türülmek yerine, sadece belli kişi isimlerinin efsaneleştirilmesine hizmet
edecek bir propaganda aracı olarak nasıl kullanıldığını,

- 1979 sonuna kadar kendi isimleri etrafında yarattıkları efsanelerden
başları dönerek bilimsel sosyalist hareketin ilkeli biçimde en geniş birliğini
sağlamak sorununu kulak ardı edenlerin, aşağıladıkları kişiler karşısında
seçim yenilgisine uğrayınca, ilk şoku atlatır atlatmaz niçin alelacele
"birlik ve tekleşme" misyonu üstlendiklerini,

- Bu yeni "misyon"un ateşiyle Parti'nin temel belgelerinden hızla nasıl
uzaklaştıklarını ve TKP'ye bile nasıl "Geçmişte neredeyse birinci sıraya
çıkan ayrılıklar bugün ya ikinci plana geçiyor, ya da büsbütün ortadan
kalkıyor. Bunun en iyi örneklerinden biri, TİP'in geçirdiği evrimdir. Şimdi
bu parti, temel stratejik çizgisini gözden geçiriyor ve -devrimin aşamaları,
cephe ve bağlaşıklar, değişik savaş ve örgüt biçimlerinin tanınması gibi-
bir dizi sorunda eski konumlarından ayrılıyor" (TKP Merkez Komitesi Plenumu
Broşürü, Mayıs 1980, s.36) diye parmak ısırtabildiklerini,

- Bu hızla Avrupa'ya gelir gelmez Parti'nin örgütünü yeni mücadele
biçimlerine hazırlayacak ve yönlendirecek yerde onu hareketsizlik içinde
likidasyona uğratıp teslimiyet süreci içinde tepede ilkesiz birlik hesap-
larına nasıl girdiklerini şimdi daha iyi anlıyorlar.

Ama onlar yine biliyorlar ki, tasfiyeciler Parti'yi likide etme yolunda
ne yaparlarsa yapsınlar, Türkiye'de partililer, diğer örgütlerdeki tüm
devrimciler gibi direnmekte, ilkeli bir biçimde oluşacak yarının birleşik
devrimci partisinin mevzilerini tutmaktadırlar. Yarının birleşik devrimci
partisini, tasfiyecilerin üst düzeydeki teslimiyetçi uzlaşmaları değil,
en geniş anti-faşist cephenin, devrimci eylem birliklerinin oluşturulmasına
gönül veren, bir tek anti-faşisti bile dışlamadan Türkiye halklarının anti-
emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci, anti-şovenist Tek Cephesi'ni oluş-
turmak için ön saflarda özveriyle mücadele eden bu kadroların pratikte
sınanmış yoldaşlığı yaratacaktır.

Bu tesbitlerin ışığında:

1. Parti'yi tasfiye sorumluluğuna ve dar grupçu hesaplar uğruna anti-
faşist cephenin daraltılması, faşizm karşısında güçlerimizin zayıflatılması
tutarsızlığına ortak olmamak için, sizin, "genel sekreter"inizin ve "dış
büro sekreteri"nizin temsil ettiği tasfiyeci ve teslimiyetçi disiplinden
çekildiğimi ve bundan böyle de bu disiplin adına verilecek herhangi bir
görevi kabul etmeyeceğimi,

2. Bununla beraber, TİP'in tüzüğünde, programında, Tek Parti - Tek Cephe
belgesinde yer alan görüşleri ve devrim anlayışını benimsemiş bir üye olmak
sıfatıyla, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da bu görüşlerin ve anlayışın
zaferi için, dayattığınız tüm engellemelere rağmen, tüm olanaklarımla çalışma-
cağımı,

3. Faşist askeri diktatörlüğün kanlı saldırıları karşısında, faşizme karşı
olan bütün güçlerin "tek bir anti-faşisti bile dışarıda bırakmadan" Tek Cephe
hareketine kazanılması için mücadeleyi tüm gücümle sürdüreceğimi bilginize
sunuyorum.

Doğan Özgüden